

48
sommer
2011

Storm.

Måneskinssonaten

KapelMESTEREN

MEDLEMSBLAD FOR DANSK KAPELMESTERFORENING

Dansk Kapelmesterforenings hjemmeside:
www.kapelmesterforening.dk

Dansk Kapelmesterforenings kontor:
Sankt Hans Torv 26, 5.
2200 København N.
NB! Breve til sekretæren (legatansøgninger m.m.) og kassereren bedes sendt direkte til deres adresser.

Formand: Frans Rasmussen, Skrænten 9
3060 Espergærde
Tlf. og fax: 4917 0517 (mobil: 20646311)
frans.rasmussen@email.dk

Næstformand: Jesper Grove Jørgensen
Strandvejen 611 B
2930 Klampenborg
Tlf. og fax: 3963 8151
grove_jorgensen@post.tele.dk

Kasserer: Peder Kragerup
Gersonsvej 31, 2900 Hellerup
Tlf.: 3962 3074, fax: 3962 2374
kasserer@kapelmesterforening.dk

Sekretær og Redaktør: Bodil Heister
Strandboulevarden 40, 3.th.
2100 København Ø.
tlf.: 3538 4758. Fax: 3538 4754
sekretaer@kapelmesterforening.dk

Bestyrelsesmedlem: Peter Ettrup Larsen
Baeshøjgårdsvej 33, 4560 Vig
Mobil: 2082 2407
peter@ettruplarsen.dk

HUSK at meddele ny mail-adresse og flytning til sekretæren. Tjek venligst din egen side på www.kapelmesterforening.dk og henvend dig til sekretæren, hvis du har rettelser til din hjemmeside.

Næste blad udkommer november 2011.
Deadline til bladet 15. august.
Læserbreve og artikler modtages med glæde.

Søger du økonomisk støtte ?
Så husk, at rekvirere en ansøgningsblanket hos sekretæren eller downloade den på nettet. Ansøgningen skal indsendes senest en måned før projektets start, hvis du ønsker at søge penge til cd-indspilninger, kurser, dirigenthonorar, studierejser m.v., så bestyrelsen kan nå at behandle ansøgningerne rettidigt.

Layout og produktion:
Jennifer Hansen, TRYK 2100
ISSN: 1902-3219
Oplag 250

KORT og godt v Bodil Heister . . .

Chefskifte i Den Jyske Opera

Giordano Bellincampi stopper som chef for Den Jyske Opera når hans kontrakt udløber i april 2013. Han har besluttet, at det er tid til nye, internationale udfordringer som dirigent. Giordano Bellincampi tiltrådte i 2005 og er i løbet af de 6 år lykkedes med at vende en økonomisk og kunstnerisk krise til fremgang på begge fronter.

Jens Klüver stopper som leder af Klüvers Big Band i 2012

Både kunstnerisk og økonomisk er det et orkester i storform, som den til den tid 64 årige leder overdrager til nye kræfter
Klüvers Big Band startede i 1977.
Elleve år senere blev orkesteret udnævnt til Danmarks første rytmiske basisensemble, og siden har Klüvers Big Band fået økonomisk støtte fra både Stat, Amt og Aarhus Kommune. Hans sidste koncert i front for orkesteret bliver i Ridehuset under Aarhus Jazz Festival i juli 2012.

Thomas Dausgaard stopper som chefdirigent

for DR Symfoniorkestret, men han fortsætter som æresdirigent.
47-årige Thomas Dausgaard var bare gymnasieelev, da han dirigerede sit første orkester - og det er efterhånden 20 år siden, at han for første gang samarbejdede med DR Symfoniorkestret. Fremover kan han tituleres æresdirigent - et hverv, som han kommer til at dele med Herbert Blomstedt, der var DR Symfoniorkestreets chefdirigent fra 1967 til 1977.

Svensk mandskor med dansk dirigent

Michael Bojesen har nu taget turen til Lund for at blive dirigent for det ansete svenske mandskor Lunds Studentsångare. Det er et ærværdigt gammelt kor, der nu får glæde af Michael Bojesens store erfaring som kordirigent. Koret dyrker især den svenske og nordiske sangskat, men lægger i det hele taget vægt på at forvalte og forny den europæiske mandskortradition og drager ofte på turnéer.

Blood Sweat Drum´n´Bass har 10 års jubilæum,

Det fejres med koncerter på de store jazzfestivaler i Danmark, men også SPOT festivalens åbning er på programmet bl.a. med Teitur.
10 års jubilæumskoncerten er bl.a. med Palle Mikkelsen & Wayne Siegel i juli i Den Sorte Diamant og Århus Musikhus. Kapelmester er Jens Christian Jensen.

Facebook

Meld dig ind i vores facebookgruppe på nettet under Dansk Kapelmesterforening.

Er din mailadresse og dit CV korrekt?

Tjek venligst dine oplysninger på hjemmesiden og se om din mail-adresse og dit CV er korrekt i medlemslisten på kapelmesterforeningens hjemmeside.

Frister for ansøgninger

Læs på hjemmesiden, hvornår der er deadline for indsendelse af ansøgninger.
Husk at sekretæren skal have ansøgningsblanket, budget og bilag med posten senest en måned inden projektets start.

Citat af Alphonse Esquires

Har en mand store tanker om sig selv, kan man være forvisset om, at det er de eneste store tanker, han har haft i sit liv.

Runde fødselsdage sommer & efterår 2011

Roger Berg	11. juli	50 år
Carsten Seyer-Hansen	1. september	40 år
Gunnar Tagmose	5. oktober	80 år
Henrik Sørensen	5. oktober	50 år
Henry Linder	15. oktober	50 år
Torben Kjær	26. oktober	65 år
Viggo Steincke	15. november	60 år
Erik Hammerbak	24. november	70 år
Jesper Thilo	28. november	70 år
Christian Kluxen	30. november	30 år

Dansk Kapelmesterforening ønsker hjertelig tillykke

Medlemsjubilæer 2011

Bue Lund Nielsen	50 års jubilæum
Max Leth	40 års jubilæum
Steen Holkenov	40 års jubilæum
Ove Krüger	40 år jubilæum
Inge Fabricius	25 års jubilæum

Dansk Kapelmesterforening ønsker hjertelig tillykke

Slettet p.g.a. restance pr. 01.01.2011

Jesper Sveidahl

Bestyrelsens konstituering 2011-2012

Formand	Frans Rasmussen
Næstformand	Jesper Grove Jørgensen
Kasserer	Peder Kragerup
Sekretær	Bodil Heister
Bestyrelsesmedlem	Peter Ettrup Larsen
Suppleanter	Nenia Zenana, Jonas Johansen
Forretningsudvalg	Frans Rasmussen, Bodil Heister, Peder Kragerup
Økonomiudvalg	Peder Kragerup, Jesper Grove Jørgensen, Frans Rasmussen
DR, Kontrakter, Forhandling, Overenskomst	Jesper Grove Jørgensen, Frans Rasmussen
Koncertudvalg	Frans Rasmussen, Bodil Heister, Peter Ettrup Larsen, Jonas Johansen
Kursusudvalg	Frans Rasmussen, Peter Ettrup Larsen, Nenia Zenana
Medlemsblad, Presse, Internet, Hjemmeside	Bodil Heister (redaktør) Bodil Heister

Repræsentationer:

Fællesrådet for Udøvende Kunstnere	Jesper Grove Jørgensen
Dansk Kunstnerråd	Frans Rasmussen
Samrådet for Ophavsret	Peter Ettrup Larsen

Copydan:

Arkiv	Jesper Grove Jørgensen
AVU-medier, Kultur Plus og VerdensTV	Peder Kragerup

Godkendt på bestyrelsesmødet juni 2011

Kort og godt.....side 2

Interview med Tamas Vetö.....side 4

Interview med Andreas Vetö.....side 6

Henrik Engelbrecht og Tivoli.....side 8

Bekend kulør.....side 10

Verdens TV vederlag.....side 11

Opslagstavlen.....side 12

Kjelds Klumme.....side 14

Foreningens dirigentkursus.....side 14

Interview med Giordano Bellincampi.....side 15

Big Band Battle.....side 17

Business netværk.....side 17

Ny lærer på dirigentklassen, DKDM.....side 18

Lille Skiveren i Skagen.....side 18

Skandinavisk musik i Manhattan.....side 19

Nye udgivelser.....side 20

Referat af Generalforsamling 2011.....side 21

Kapelmesteranekdotestafetten.....bagsiden

Far og søn

Interview med Tamás Vető

Den gamle Avant-Gartner

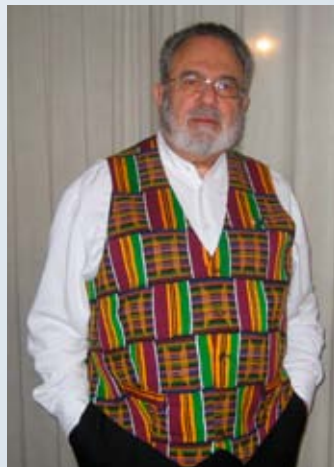
af Bodil Heister

Min tålmodighed er faktisk engleagtig. Lige til det øjeblik, hvor djævelen bryder frem.

Hoveddøren står på klem. Da jeg lister ind i entreen, er det som at træde ind i et ungarsk spisehus. Der dufter af ungarsk gullasch.

Tamás Vető kommer ud fra køkkenet; en 76-årig karismatisk mand med funklende mørke øjne, bølget hår og gråsprængt skæg. Han tager hjerteligt imod mig, og vi går ind i hans lille stue.

Rundt om maven bærer han en vest i flerfarvede mønstre i grønne, gule, blå og røde nuancer.

Hans søn har bestilt gullasch hos farmand til sit orkester, som kommer til natmad sent i aften - eller måske i nat. Andreas skal spille koncert med sit Sinatraband, og de er 12-15 musikere.

Jeg kigger rundt i rummet, og kan ikke forestille mig et bandfuld opstemte musikere inklusive Tamás i denne lille stue.

“Ungarsk gullasch er suppe”, fortæller Tamás mig, “og det udtales gujasj”. “Der skal kartofler i og kommen, paprika, løg og kødstykker, og det tager tre en halv time at lave!”.

Tamás har taget stopuret fra køkkenet med ind til sofabordet, så han kan passe suppen, mens vi taler sammen.

Et stopur, der ligner en opretstående kanin med lystne ører.

Far og søn

Vi har aldrig presset Andreas til at dyrke musik. Men en dag, da han gik i 2. klasse, kom han hjem fra skole med en folder om Tivoli Garden. Hans mor - der er cand. phil. i musik - gav ham et lynkursus i hørelære og teori, og Andreas blev optaget og startede med at spille trommer. Og da han et par år senere skulle vælge et instrument var det trompeten. Han læser fabelagtigt fra bladet, og det gjorde, at han ikke behøvede at øve sig. Og det gjorde han altså heller ikke!, griner Tamás. “Jeg var faktisk den blide, mens hans mor mente, han skulle arbejde noget mere. Teknisk var han måske ikke på

højde med situationen, men hans udtryk var godt, og han havde fantasi. Andreas spillede også teater og havde en virkelig god sangstemme. Han havde rollen som Oliver Twist i fjerde klasse på Taastrup Amatørscene, hvor han sang titelrollen og var bedårende”.

Nu er din søn blevet uddannet musikleder fra Musikkonservatoriet. Hvad respekterer du mest ved ham som kapelmester?

“Andreas har en venlig, men krævende måde at behandle sine musikere på, og nøjes ikke med det næstbedste. Han går ikke på kompromis. Han har meget på hjerte, han er en dygtig formidler og har et godt udtryk.

Han er god til at akkompagnere sangere, fordi han selv kan synge”, fortæller Tamás med et varmt smil.

Tamás og Ringen

Tamás Vető er en af de store kæmper indenfor orkester- og kordirektion. I 1996 skulle Wagner’s Ringen genoptages under ledelse af Francesco Cristofoli, som også stod for den første danske opførelse overhovedet ved Den Jyske Opera, men på grund af Francos hjertesygdom blev det Tamás Vető, som stod i spidsen for Århus Symfoniorkester og Den Jyske Opera’s Kor og Solister.

“Jeg havde dirigeret Siegfried før. Når man dirigerer Götterdämmerung, og der er gået næsten en time, så vender man bladet, og så står der 1. akt. Og så er vi nået til en tiendedel. Man kan ikke forudse om ens fysik og ens hoved kan holde til det. Man dirigerer Rheingold den ene dag, Walküre dagen efter, så én dags pause, og så mangler man lige Siegfried og Götterdämmerung. Og tre gange hele Ringen plus en generalprøve. Jeg ved ikke, hvordan jeg overlevede det”, fortæller Tamás og ser helt udmattet ud.

“Wagner er en troldmand!” hvisker Tamás og ligner selv en troldmand, der er ved at springe ud af sin æske, mens han fortsætter.

“Han kræver dig 300% - det er en besættelse!!! Man kan intet andet! Parsifal troede jeg ikke, jeg brød mig om, fordi den filosofi der ligger bag, er så fjern fra mig. Den troede jeg aldrig, jeg skulle komme til at dirigere. Men det gjorde jeg, og det har åbnet mange døre for mig siden. Parsifal er gået hen og blevet mit yndlingsværk. Hele Ringen er blevet indspillet, Walküre og Götterdämmerung med Franco, resten med mig. En enestående optagelse med to forskellige dirigenter”.

Kaninen ringer og Tamás skal ud at røre i gryden med den ungarske gullasch.

Jeg sidder imens og studerer hans mange sofapuder og betragter billeder på vægge og borde af hans børn, børnebørn, forældre og hans oldemor.

Der er mange billeder af mange familiemedlemmer og utallige kunstgenstande puttet ind i stuen fra de lande Tamás har rejst i. Og så har han verdens mindste klaver.

Tökéletes! Glimrende! Tamás kommer ind fra køkkenet, slikker sig om munden og sætter sig til rette i sin hjørnestol.

Gulyás:
Gulyásleves: az isten szerelmére, semmi sárgarépa és hasonló bele.
Marhahús, ami részben mocsingos is, részben a combhúsból van.
Hagyma, fokhagyma, igazi csipős paprika és persze burgonya, amit a végen keverünk bele amikor megfőtt. Tálaláskor adunk mellé “Erős Pistát és igazi száritott chilit.

Gullasch:
500 g skaert oksekød i tern, 2 store løg, 6 kartofler i tern, 2-3 peberfrugt i tern, lidt kommen, hvidløg, paprika, chili, salt og peber, smør eller margarine.

Flygtede ud af Ungarn

“Da jeg var to år - da vi boede i Budapest - elskede jeg at sidde på gyngestolen, og der sad jeg og sang en ungarsk folkemelodi. Da jeg var tre år, dansede og sang jeg den franske chanson “J’attendrais, le jour et la nuit...” som min far havde på gramofonen, så jeg har nok haft det musikalske i mig siden barndommen. Min far har været meget kærlig. Han har dog slået mig een gang. Det var, da vi holdt ferie på landet og gik en tur. Jeg var vel omkring fem år. Pludselig gled jeg i græsset og havnede i en kæmpe kolort. Min far gav mig een på skrinet, nok mest på grund af forbitrelse, fordi han ikke vidste, hvad han skulle gøre. Jeg var indsmurt i kolort”.

Tamás er ud af en jødisk familie, og på grund af krigen og jødeforfølgelse måtte de gå under jorden. Da var Tamás ni år gammel.

Hans fader blev deporteret af nazisterne og kom aldrig tilbage. Hans mor flygtede fra en teglfabrik og gik under jorden indtil krigens afslutning. I nattens mulm og mørke flygtede Tamás fra Ungarn som 21 årig i november 1956, da den første chance meldte sig for at komme ud - komme til vesten. Hans mor blev tilbage - ensom, men hun ville ikke med. For hende var hver sten i Budapest uundværlig. Alt hvad Tamás havde med var en rygsæk med en tandbørste og to partiturer. Han boede med en kæreste i en flygtningelejr i Wien, og blev hentet

af hendes moster, som boede i Paris. “Igennem flygtningehjælpen fik jeg et værelse i Cit’Universitaire og begyndte at gå til fransk undervisning. Vi fik eet måltid om dagen “rilette”, en fransk pâté... det smager himmelsk og sidder som sten i maven... I Paris studerede jeg hos Nadia Boulanger - en fantastiske musiker og pædagog. Jeg mødte János, som blev min bedste ven, han var violonist, og vi dannede Benő-Velö cirkus duo”.

København, smukke piger og Det Kongelige Teater

Da Tamás var 22 år kom han til København på sommerferie. Han rejste sammen med vennen János, og de kunne bo hos hans onkel i Holte. Men det blev til mere end bare sommerferie. Da de kom til Hovedbanegården syntes de, den var utrolig lille og provensiel i forhold til det, de var vant til fra Budapest og Paris. Til gengæld var pigerne smukke, og der var rent og pænt. Ja, det var nærmest et paradis. Her kunne man gøre, hvad man ville og passe sig selv. Og de forelskede sig også begge i et par smukke piger.

“Jeg ville gerne være dirigent, så jeg skrev til alle mennesker, jeg kunne komme i tanker om. Jeg prøvede også at få engagementer sammen med János, som jeg havde en duo med. Efter et stykke tid fik jeg mulighed for at dirigere Akademisk Orkester. Og Det Kongelige Teater kunne skaffe mig en repetitørstilling på operaakademiet til 300 kroner om måneden.

Senere fik jeg en stilling som assisterende dirigent. Desværre blev jeg uvenner med kapellet allerede under første prøve. Tingene var ikke som de plejede, sagde musikerne. Bartoletti slog fire i takten, men jeg slog altså to”, demonstrerer Tamás. “Og jeg kan ikke tolerere snak til prøverne, en prøve er ikke en diskussionsklub. Jeg har altid sagt tingene ligeud, det

der med at tælle til ti, er ikke mig. Jeg har jo temperament!”, siger Tamás, og hans øjne lyner. “A propos temperament: Da vi boede i Farum og jeg ville tale et alvorsord med mine døtre, så kunne jeg ikke tolerere, at de låste døren lige for næsen af mig. Jeg gik helt i sort. Og da vi skulle sælge rækkehuset i Farum, var jeg nødt til at skifte et par dørkarme og døre som jeg havde sparket ind!”.

Tamás studerede direktion hos Franco Ferrara, som i følge Tamás var den største dirigent nogensinde efter Toscanini. Han havde en sygdom, som ingen vidste hvad var. Han kunne pludselig falde om som en klud på gulvet. Og så var han væk. Og pludselig rejste han sig igen, og vidste ikke, hvad der var hendt. “Franco Ferrara var helt fantastisk! En stor dirigent. Men han kendte ikke til pauser under prøvearbejdet. Han kendte derimod hele partituret udenad. Når han åbnede et partitur, så kunne han det hele udenad, blot ved at se det en enkelt gang”.

Tamás’ første kone Inge mødte han på Operaakademiet. De fik tre børn, som Tamás elskede at tage med til prøver og på turnéer. Med hans anden kone Vibeke fik han Andreas, som var med da Odense Symfoniorkester besejrede Spanien med Carl Nielsens musik. Andreas var med i bæresele på Tamás ryg, og han fik lov at spille pauker i pausen, og han sov omme bag ved logen, mens de spillede.

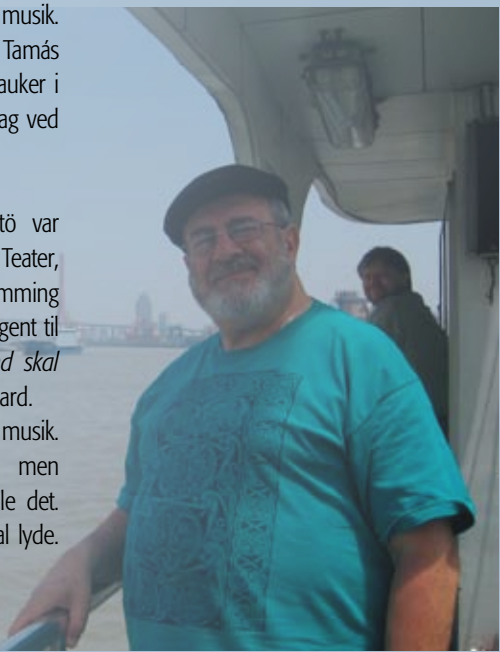
Efter ti år, hvor Tamás Vető var blacklistet fra Det Kongelige Teater, kom han tilbage igen, da Flemming Flindt ville have ham som dirigent til forestillingen *Den unge mand skal giftes*, med musik af Per Nørgaard. “Kapellet havde svært ved den musik. Jeg elsker moderne musik, men orkestrene kan bare ikke spille det. Ingen ved jo, hvordan det skal lyde. Jeg holder meget af ny musik, man kaldte mig Den Gamle Avant-Gartner!”.

Tamás har også arbejdet meget af sin tid med Radiokoret, og der hændte denne morsomme oplevelse: Under en prøve brød koret sammen af grin, da han i al uskyldighed sagde: “Damernes fis’er er for lave”, og Tamás anede ikke hvorfor. En anden gang, hvor han dirigerede DR Symfoniorkester, kom han til at sige: “Dette her skal lyde som en stor russisk prut!” “Ja, selvom det er morsomt, er det et stort problem, at man ikke taler sproget fuldstændig, det har forfulgt mig altid”.

Mødet med Arne Hammelboe, formand i kapelmesterforeningen i 35 år

“Jo, jeg har truffet ham og jeg havde stor respekt for ham. Han var høflig, men tre skridt fra livet. Han var et meget sky menneske, og man kom aldrig ind på livet af ham. Jeg var på udenlandsrejse med ham og Den Kongelige Ballet. Jeg dirigerede Per Nørgaard, og Arne Hammelboe skulle dirigere balletten. Når jeg dirigerer, søger jeg altid selv de gode og levende ansigter i et orkester for at få noget inspiration. Jeg spurgte Arne Hammelboe, hvad han gjorde, når han kom ud for nogle ansigter, der ikke så på en, eller ansigter, der så sure eller lukkede ud. Han svarede: “Se aldrig

Fortættes næste side.....

på Deres musikere!”. Tænk, det sagde professor Hammelboe. Hammelboe har aldrig været ude for ikke at få kontakt, han søgte det ikke”, konkluderer Tamás. Tamás rejser sig op fra hjørnestolen for at demonstrere, hvordan professor Arne Hammelboe dirigerede. Tamás gestikulerer med armene og gengiver, hvordan Hammelboe stod med lukkede øjne uden kontakt til omverdenen.

Kaninen ringer endnu engang, og Tamás skal ud at kigge til sin suppe. Remek! Herlig!

Hvad forstår du ved begrebet kapelmester?

” En kapelmester er en musikalsk personlighed, som har baggrund til at kunne tyde komponistens ideer og intensioner. Han skal kunne oversætte det til sine musikere og optrække den grønne linie fra komponist til musiker og publikum. Og med analytisk klarhed, engagement og tryller!”

Fremtidsplaner og besøg i Ungarn
”Jeg har masser af planer, og jeg skal

til Szeged næste år og spille Bruckners f-mol messe. Ellers instuderer jeg partiturer med sangerinder herhjemme, og en gang om ugen kommer en veninde og spiller Mozart sammen med mig. Og så nyder jeg at læse bøger og at beværte mine gæster på bedste måde og at eksperimentere med spændende delikatesser, som ingen nogensinde har smagt før!”, siger han med et lumsk smil.

”Når jeg kommer til Ungarn, kan jeg få lov at tale det sprog, jeg er født med. Jeg har jo hele mit liv talt et fremmedsprog; jeg har boet i Danmark i 53 år.

Jeg kommer til Budapest et par gange om året og besøger venner og bekendte.

Mine børn og børnebørn elsker også at komme til Ungarn. Det er kun min ældste datter Anna-Clari, der taler ungarsk. Hun har studeret på universitetet i Budapest. De andre kan kun bandeord. Dem har de lært af mig, for eksempel: A fene egye meg azt a kurva lstenit!”, siger Tamás og griner indforstået.

Det er et yderst sjofelt bandeord (jeg fik oversættelsen) og selv kaninen får røde ører.

Søn og far

Interview med Andreas Vetö

af Bodil Heister

Jeg levede på talentet, for jeg øvede mig næsten aldrig

Da jeg skal besøge Andreas i Taastrup, møder jeg tilfældigvis Tamás i indkørslen. Han har lige hjulpet familien med at købe ind. Familien består af Andreas, hans kone og deres lille datter på to år. De bor på Fredensvej, og det passer fortrinligt til den fred og harmoni, der hviler over hjemmet.

Andreas er lige fyldt 25 år og har afsluttet sin eksamen som Musikleder på Musikkonservatoriet. Han havde koncert i juni med Lyngby Taarbæk Symfoniorkester og han fik 12 i karakter. Så der er hele to ting at fejre. Måske tre, da den lille familie også har købt nyt hus. Der er endnu ikke kommet billeder på væggene, og der står stakke af flyttekasser i udestuen.

”Selvom jeg har været i Ungarn flere gange, har jeg ikke rødder i landet, som min far har. Jeg kan heller ikke sproget, jeg har kun lært et enkelt, men til gengæld meget frækt bandeord på ungarsk, det er alt hvad jeg kan, det lyder sådan her: A fene egye meg azt a kurva lstenit, hogy megint hamisan játszanak!

Hvad har du tilfælles med din far?
”Hmmm ... hvad vi har tilfælles ... måske temperamentet, men jeg kan nok bedre styre det ... og så for-kærlighed til de store følelser. Jeg elsker at rejse, og jeg elsker glæden ved mad, spændende mad, det gør min far også. Jo, så har vi et kæmpe sovehjerte, og vi er begge to gode til at falde i søvn på sofaen”.

Hvad respekterer du mest ved din far som kapelmester?
Jeg synes min far er en stor kunstner og musiker, og jeg respekterer ham for, at han aldrig er for fin til at give andre ros for deres koncerter og optræderne. Jeg respekterer det store musikalske udtryk han altid får frem, hans bredde indenfor musik, lige fra Beethoven til de store operaer frem til Nørsgaard. Han har haft en flot karriere.

Andreas’ barndom
”Jeg havde en barndom, der var meget præget af musik. Da jeg var lille dreng, var jeg ofte med min far og fulgte ham, når han dirigerede opera i Jylland. Og jeg elskede at være med til natmad bagefter sammen med sangerne, så jeg holdt mig længe oppe om natten på hotellerne.

Jeg har et billede, hvor jeg som to-årig sidder og spiller pauker, det var vist en turné i Spanien. Mine forældre blev skilt da jeg var to år gammel. Jeg boede hos min mor, der var cand. phil. i musikvidenskab”.

var slemt. Det var nok fordi jeg sang, spillede teater og gik i Tivoli Garden. Og jeg blev virkelig møppet. Jeg måtte skifte skole, og der gik lidt tid, før jeg var blevet rettet op igen”.

”Jeg rejste meget på ferie med min far, men der skulle altid gå noget galt: På Cypem var min far blevet lokket til at leje en scooter, og han skulle bare lige prøvekøre den i fem minutter. Det resulterede i, at han gassede op over kantstenen i stedet for at bremse. Han væltede og fik scooteren ned over sig og måtte på hospitalet. Ferien blev nu fin alligevel, for der var nogle søde guider der tog sig af mig. I Thailand i 2002 faldt min far i junglen og trykkede et ribben ind. Og sådan var der uheld hele tiden ... men vi havde det sjovt. Min far har fortalt mig, at jeg var god til at finde de dyreste og lækreste hoteller og restauranter. Er det ikke bare det, der hedder kvalitet?”.

Vi sidder midt i flyttekasserne i Andreas’ hjem, og Anette har lige serveret kaffe og et fad med børneslik og meget små minifrøer.

Andreas’ ungdom
Da Andreas var 15 år ville han på MGK, men læreren i Tivoli Garden mente ikke, at han kunne klare det. Hans far Tamás sagde ikke noget. ”Min far har hverken skældt ud, pæset eller rost”. Op til MGK blev han undervist af Rodolfo Lamdias, han kom ind på Sankt Annæ Gymnasium og fik igen Gorm Hovaldt som lærer. Der øvede han sig heller ikke særlig meget. Hans lærere var nok for flinke, for da han

endelig skiftede lærer, fik han klø, så han kunne mærke det, og det havde han nok trængt til. Andreas’ plan var nu at komme på Musikkonservatoriet, og han havde et halvt år at nå det i. Han kom også ind og studerede trompetspil i tre år. Men det var ikke det han ville ...

”Jeg havde taget direktionstimer privat i gymnasiet og jeg fik lov at dirigere Sankt Annæ Symfoniorkester – det gik sådan lidt auto-didakt-agtigt. Og jeg dirigerede studenterkoret, da vi sang Gaudeamus Igitur, og det var med en slags hvalpeslag...”

Slut med hvalpeslagene
For fire år siden fik Andreas et tilbud fra teatergruppen Gørgerne, om han ville dirigere en teaterforestillingen Dr. Jekyll og Mr. Hyde i Portalen i Greve. Der var ikke mange penge i det, og han skulle selv skrive 23 musikere sammen. Men det gik virkelig godt, og Tamás måtte tage hatten af for første gang. ”Jeg var glad for, at min far kom og overværede det”. Og forrige år dirigerede han igen Gørgerne i musicalen Chess i Tivolis Koncertsal. Han dirigerede dem i fire år i træk med Spamelot på Gladsaxe Ny Teater.

Nu begyndte Andreas at brænde for det at dirigere. ”Jeg oplevede det der sus, som jeg ikke havde oplevet som trompetist”. På konservatoriet fik han mulighed for at dirigere messingensemblet. Det var Mogens Andresen, som var hans mentor, som rådede ham til at gå direktionens vej. Han havde Jørgen Fuglebæk, leder af Musik-

lederuddannelsen, som lærer.

Endelig har Andreas afsluttet sin uddannelse som Musikleder, så nu er det slut med hvalpeslagene. ”Til min eksamen her i juni dirigerede jeg 4. sats fra Espansiva, Ouverturen til Drot og Marsk og Zigeunerweisen. Jeg kan ellers godt lide at lave cross-over-music. Det at blande rytmisk eller elektronisk musik med klassisk musik, det har jeg prøvet med Lyngby Taarbæk Symfoniorkester og sangerinden Oh Land til åbningen af Spot Festival i Århus - og til et orkesterprojekt på konservatoriet, hvor Steve Reich Variations blev fremført blandet med solister fra Rytmisk Musikkonservatorium. Jeg har benene i begge musikgenre, men jeg skal ikke dirigere Mahlers 5. symfoni lige foreløbig”. Andreas fik på et tidspunkt mulighed for at dirigere DR-Bigband, et projekt mellem konservatoriet og bigbandet, hvor man havde lejlighed til at snuse til den rytmiske genre. Og bigbandmusik er noget Andreas brænder for.

Eget firma
Andreas har sit eget firma Forte Music, hvor han laver events og leverer musik til forskellige lejligheder. Derudover har han sidste år startet sit eget orkester The Really Useful Orchestra, med hvem han laver musicalkoncerter og shows. Andreas har i maj måned skræddersyet en hel dag fyldt med musik for DTU, og det er ham, der er primus motor, ham der arrangerer det hele og samler alle musikerne.

Om eftermiddagen skal han dirigere en klassisk koncert og om aftenen et bigband. Andreas går for tiden med planer om et større projekt - en blanding af kunst, kommercielle projekter og formidling. På Park Cafe har han hele vinteren spillet med sit eget Sinatra-orkester, hans Really Useful Orchestra med 13 musikere og med Flemming Enevold som sanger. Han skal på turné igen i efteråret.

Hvad forstår du ved begrebet kapelmester?
”For mig er en kapelmester flere ting. Det er en iværksætter, en initiativtager, en orkesterleder. En der skal samle musikere, instruere, have autoritet, men samtidig også være veldigt, da jeg mener, at man som musiker og dirigent, skal have en gensidig respekt for at opnå det største musikalske resultat. Derudover skal man have dette udefinerbare ”det”, at kunne, ville og turde stå foran orkesteret og sangerne - og især foran publikum, der alle ser på en og lytter med åbne kritiske øjne og ører”.

Andreas er kommet på sin rette hyld. Det er slut med hvalpeslagene - hvalpen er blevet stor og slagfærdig. Men hvis han ikke var blevet musiker, ville han nok have læst psykologi eller jura, fortæller han. ”Men det ville sikkert også ryge ret hurtigt, da jeg ikke kan se mig selv sidde begravet i en bog i fem år i træk”, fortæller Andreas.

DIRIGENT & MUSIKCHEF?

af Henrik Engelbrecht, musikchef i Tivoli

På mit kontor hænger et billede af min forgænger i embedet som Tivolis musikchef, H.C. Lumbye. Ja, faktisk er stillingen blevet beklædt med en kapelmester helt frem til Lars Grunths udnævnelse i 1980. Siden da er det kun gået tilbage - altså hvis man ser på det med datidens kapelmesterrøje. Hverken Lars, min umiddelbare forgænger Nikolaj Koppel eller jeg selv kan kalde os professionelle dirigenter som Lumbye og hans søn Georg, Balduin Dahl, Joachim Andersen, Frederik Schnedler-Petersen, Svend Chr. Felumb eller Eifred Eckart-Hansen. En god del af dem ville sikkert vende sig i deres respektive grave, hvis de vidste, at en bratschist, en pianist og nu en fløjtenist gik dem i bedene i vor tids udgave af Carstensens have.

I de gode gamle dage var det musikchefen, der samlede orkestret, skrev postkort til dem med mødetider, afholdt alle prøver selv, bestemte repertoire og dirigerede samtlige orkestrets koncerter. Ikke blot i Tivoli, men også mange andre steder i den symfoniske verden. Arbejdsdagene må have været lange, og selv en gennemsnitlig dirigentbegavelse kan vel ikke siges at være optimalt udnyttet ved at sidde med fjerpenen i hånden og skrive prøvetider til samtlige musikere.

Sådan er det ikke længere - nu er professionelle orkesterledelser og -administrationer bygget op til at håndtere de daglige ledelsesmæssige, økonomiske, praktiske og kunstneriske detaljer, og dirigenter er oftest freelancere, der flyver fra orkester til orkester med en uges mellemrum. Selv som

chefdirigent er der en klar adskillelse mellem den daglige trommerum og dirigentens egentlige opgaver med de store kunstneriske linjer.

I operaens univers er det samme sket; for 50 år siden var det nærmest en naturlov, at det skulle være en dirigent, der havde det overordnede ansvar i et operahus, ikke blot i den åbenlyse funktion på podiet, men også i alle kunstneriske og administrative spørgsmål. I dag kommer musikchefer, operachefer og kunstneriske ledere af orkestre, festivaler og koncertinstitutioner mindst lige så tit fra jobs som musikere, instruktører, eller er ligefrem uddannede til kunstnerisk administration - en ting, der slet ikke fandtes for blot få år siden.

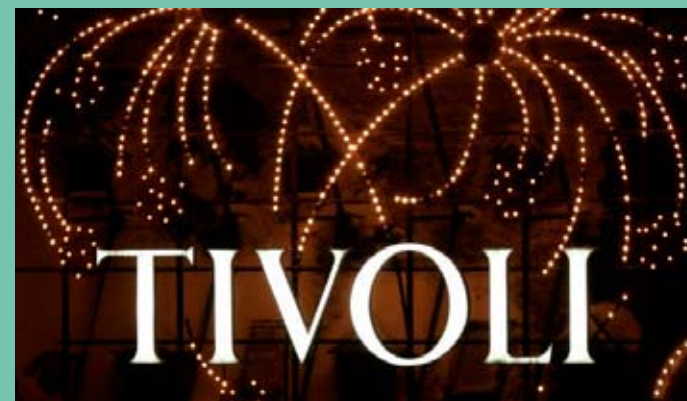
Det er jo ikke en given ting, at man - blot fordi man er en talentfuld dirigent og god til at overskue et Richard Strauss-partitur - også har interesse for, indsigt i (eller orker at sætte sig ind i) endeløse Excel-ark med budgetter, skiftetillæg og feriepenge. Eller er god til at formidle 50 koncerter på tre linjer i et sæsonprogram. Eller synes, at det er sjovt at svare på 30 e-mails om dagen fra agenter, som alle sammen mener, at netop DERES solister eller dirigenter(!) er helt nødvendige i næste sæson.

Måske er det ikke så dumt, at tingene ikke længere hænger sammen som før. Det burde alt andet lige være en langt mere tilfredsstillende dirigentarbejdsdag, der i stedet kan gå med at studere de partiturer, som skal opføres i nær og fjernere fremtid. At man ikke i 2011 bliver tvunget til at administrere, blot fordi man er en talentfuld og dygtig dirigent - eller (endnu værre, men forhåbentligt mere sjældent i musikhistorien) bliver fristet til at fortsætte en middelmådig dirigentkarriere på grund af personlige ambitioner om at blive chef. Og at verden i mit eget tilfælde så blot er blevet en fløjtenist fattigere, da jeg skiftede karriere, er helt sikkert noget, som verden i den grad lever strålende med!

Traditionen med den dirigerende musikchef er altså blevet revideret. Som så mange andre traditioner. For det er livsnødvendigt med justeringer for at fastholde dem i den nutid, de uvægerligt er en del af - ellers er faren for, at de dør ud overhængende stor. Netop balancen mellem tradition og fornyelse er noget af det, jeg har haft mest for øje i mit første år på pinden i Tivoli. En have med så lang en musikalsk historie og tilhørende traditioner har behov for

løbende justeringer af disse for ikke ruste til - og kunsten er at gøre det netop sådan, at traditionens unikke kvaliteter bliver endnu mere synlige og hørbare. Både i arbejdet med Tivolis Symfoniorkester, Promenadeorkester og Big Band og al den øvrige musik i haven - som der kommer mere forskelligt af, både rytmisk, klassisk og dét ind i mellem, end nogensinde før i 2011 - har jeg forsøgt at få balancen mellem tradition og fornyelse til at fungere i de særlige rammer, som Tivoli som privat virksomhed uden statsstøtte af nogen art, arbejder inden for. At få så meget kunstnerisk kvalitet ud af budgetterne som muligt, at kunne begejstre og betage vores gæster mest muligt, og skabe alsidighed og synlighed for musikken i haven. I det arbejde er jeg meget, meget glad for, at jeg ikke også skal bruge min tid til at være en del af de kunstnerske aktiviteter. For mig og mine moderne musikchefkolleger er opgaven ikke længere at skrive polkaer til særlige lejligheder og dirigere et uendeligt antal koncerter uden prøve. I 2011 er opgaven først og fremmest at ramme programmæssigt plet hos publikum, og at skabe de optimale rammer for jer, der står på scenen. At lægge de kunstneriske planer for koncerter og forestillinger, at formidle dem bedst muligt til det nuværende og det potentielle publikum, og at skabe det fortsatte økonomiske, politiske og publikums-mæssige grundlag for aktiviteterne. Med andre ord at styre skibet i den rigtige retning. Det kan der såmænd godt gå et fuldt årsvæk med - uden at vi også behøver at skubbe jer ned fra dirigentpodiet for at få tiden til at gå. Jeg glæder mig til endnu en sæson med masser af dirigenttalent i Tivoli!

Redaktøren vil vide mere.

Så derfor har Bodil stillet disse spørgsmål:

Hvor mange danske dirigenter står på podiet i sommeren 2011 i koncertsalen - og 2012?

Det korte og nøjagtige svar for 2011 er 16. Vi er stadig i færd med at planlægge næste års program, især Con Amore-serien (vores nye serie med landets bedste amatørorkestre m.v.) mangler en del arbejde for at være helt på plads, så tallet for 2012 er ikke helt sikkert endnu - men jeg regner med, at vi lander ca. på det samme som i 2011. Uden at jeg nu har sat mig selv en særlig kvote for hverken danske, svenske, italienske eller indonesiske dirigenter ...

Hvordan ser fremtiden ud for Bigbandet og Promenadeorkestret?

Havens to store orkestre, Tivolis Promenadeorkester og Tivolis Big Band, er rigtig gode eksempler på Tivoli-traditioner, som vi er stolte af, og som glæder mange i løbet af sommeren. Vi vil gerne have, at endnu flere af havens gæster oplever den levende musik i haven som noget betagende og helt særligt, og derfor har vi i år kastet de normale spilletider- og steder på de to pavilloner op i luften, og forsøgt at gøre orkestrene og de øvrige musikalske oplevelser i haven mere synlige for endnu flere.

Samtidig med, at vi f.eks. nu har græs på Plænen hele sommeren igennem, har vi lagt en vigtig del af Promenadeorkestrets og Big Bandets aktiviteter her - og med populære solister og temaprogrammer som f.eks. "Swingtime" er der lagt op til, at de to orkestre i år kommer i fokus i kortere, men mere intensive og synlige, perioder end før. Desuden spiller Big Bandet med i forestillingen "More Jacks" i Glassalen, og Promenadeorkestret byder naturligvis igen i år indenfor i Koncertsalen til den festige sæsonafslutning med "Last Night of the Tivoli Proms".

Som alle andre traditioner skal også Tivolis levende musik løbende tilføres ny energi og opmærksomhed for at forhindre, at traditionen stivner, og blot bliver et usynligt lydbagtæppe, som mange ikke rigtig lægger mærke til. Derfor bliver de etablerede, velkendte orkestre i haven i år suppleret af en række nye tiltag på den musikalske front for både børn og voksne, som også genremæssigt vil udvide Tivolis musikalske tilbud til vore gæster. Det kan man læse meget mere om på www.tivoli.dk

Se hvor mange danske professionelle dirigenter der dirigerer på www.tivoli.dk (red.)

BEKEND KULØR

af Peter Ettrup Larsen

”Klæder skaber folk. Nøgne mennesker har lidt eller ingen indflydelse på samfundet.” Mark Twain

Som kapelmestre er vi i den heldige situation, at der er ganske stramme regler for dress-koden, i hvert fald i koncertsituationen. Anderledes forholder det sig i prøvesituationen, hvor der er helt frie tøjler. I USA er det stadig almindeligt, at dirigenten bærer en slags prøveskjorte, der ofte er sort, så svedsekretionen i armhulerne kamufleres (i hvert fald visuelt). I vores del af verden er kravene til påklædningen langt mere liberale, og ofte er det ikke her, vi lægger de største overvejelser. Ser man imidlertid på de seneste århundreders farveforskning, er der dog ting, der peger i retning af, at det måske var et område, vi burde give større opmærksomhed.

Ligesom vi kun behøver at høre ganske få sekunder af et stykke musik for at afgøre, om der er tale om orientalsk folkemusik, heavy rock eller en romantisk symfoni, behøver vi også kun at kaste et hurtigt blik på hinanden for at iværksætte en hel række grupperingsmekanismer. Vi er nemlig alle udstyrede med en slags indre kropssprogsradar, der lynhurtigt afgør, om vi føler os tiltrukket eller frastødt af den person, vi står overfor. Hvis man f.eks. tilhører et avantgardistisk, eksperimenterende rock-miljø, vil man naturligvis klæde sig på en speciel måde, der rent visuelt bekræfter ens tilhørsforhold til ”stammen”. En sådan påklædning ville næppe vinde den samme form for genklang på podiet foran et klassisk symfoniorkester. Sådanne direkte signaler er naturligvis relativt lette at forholde sig til i kraft af deres ekspressive, udadrettede kommunikationsformåen. Mere subtilt bliver det, så snart vi også tænker farvevalget ind i sammenhængen, for farver kommunikerer på et langt mere indirekte plan, idet de på mange måder – som en computervirus – er i stand til at trænge igennem vores forsvarsværker og påvirke os på det mere følelsesmæssige plan.

Spørgsmålet om farvernes signalværdi har optaget menneskeheden i århundreder. I 1672 offentliggjorde den engelske videnskabsmand Sir Isaac Newton en serie eksperimenter, der førte til en ny, videnskabelig forståelse af regnbuens farver. Ved at spalte lys gennem en prisme var det nemlig lykkedes ham at separere lyset i de seks basisfarver: rød, orange, gul, grøn, blå og violet. Dette fandt sted i renaissance, hvor grunden til den moderne, videnskabelige forståelse af verden blev lagt. Senere, i løbet af romantikken, kom de menneskelige følelser også til at spille en væsentlig rolle, da man anså de rent videnskabelige og matematisk funderede forklaringer for ufuldkomne.

I 1810 udgav den tyske filosof Johann Wolfgang von Goethe en 1400 sider lang afhandling om farvelæren: ”Zur Farbenlehre”. I denne afhandling tog

Goethe udgangspunkt i, at farverne også udløser en følelsesmæssig reaktion, når de registreres i hjernen. Lige siden har forskere prøvet at forstå og beskrive farvernes psykologiske betydning.

”Det er beskrevet ovenfor, at enhver farve måtte gøre et særligt indtryk på mennesket og derigennem vil dens karakter gøre indtryk på såvel øje som sind. Deraf følger, at farverne kan anvendes til vise åndelige, moralske og æstetiske formal.”

Johann Wolfgang von Goethe, Zur Farbenlehre, 1810

I 1979 offentliggjorde den amerikanske forsker Ph.D Alexander G. Schauss et eksperiment, som siden er blevet kendt som ”The Pink Study” eller ”Den Lyserøde Undersøgelse”. Undersøgelsen, der gik ud på at male fængselsceller lyserøde, pegede i retning af, at den lyserøde farve førte til en kortvarig sænkning af aggressionsniveauet hos de personer, der opholdt sig i rummet. Dette førte (naturligvis) til, at flere amerikanske universiteter, der jo går meget op i de inter-universitære sportsbegivenheder, malede modstandernes omklædningsrum lyserøde, i håbet om, at det ville gøre modstanderne mere passive på banen. Senere eksperimenter har dog haft svært ved at genskabe den samme, klare effekt, men der synes dog alligevel at være enighed i forskerverdenen om, at farverne påvirker os i en eller anden grad.

Første gang, jeg personligt blev opmærksom på dette, var, da jeg så dokumentaren fra 1985 om Leonard Bernsteins indspilning af hans egen musik til musicalen West Side Story. De traditionelle musicalsangere var ved denne produktion erstattet af nogle af verdens førende operasangere. Indspilningen forløb langt fra problemløst, og mod slutningen af forløbet var der en del følelser udenpå tøjet. Netop da mødte Bernstein op i en knaldrød sweater! Farven rød har en meget stærk psykosocial signalværdi, da den p.g.a. farveslægtskabet med blod signalerer aggression og kampgejst. Var Bernstein i stedet mødt frem i en diskret, diplomatblå trøje, ville hans udstråling have været meget mere kompromissøgende, men i kraft af den eksplicitte røde trøje sendte han i stedet et særdeles kraftigt signal om, at han ville kæmpe for at få sin vilje. Resultatet var da også, at tingene faldt på plads, og produktionen blev færdiggjort på Bernsteins præmisser.

Brugen af farver i den mellemmenneskelige kommunikation ses også ofte i forbindelse med politiske TV-dueller, hvor de mandlige politikere ofte optræder

i mørkeblå habitter, idet den blå farve signalerer ro og eftertænksohmhed, men med røde eller bordeaux slips, der signalerer udadrettet energi og kampgejst. Dette var f.eks. også tilfældet, da forhenværende præsident George Bush tonede frem på skærmen og i sin tale til folket erklærede krigen mod terror. Disse farvebetydninger ses også i historisk sammenhæng. I feudaltiden var det den almindelige opfattelse, at adelen som samfundets øverste lag havde blåt blod i årene. Dette skyldtes muligvis, at de i modsætning til bønderne, der tilbragte megen tid i marken og derfor var særdeles solbrændte, fremstod hvidere i huden, så man tydeligt kunne se de blå årer. Tilsvarende ved vi jo også, at man opnår en tydelig respons, hvis man vifter med en rød klud foran en tyr. Uanset forklaringen eller årsagssammenhængen, så er farverne igennem tiden blevet tillagt betydninger. Når vinteren endelig slipper sit tag, bliver træerne som bekendt grønne. Derved kommer farven grøn til at signalere noget positivt og livsbekræftende. Derfor var eksamensborde tidligere dækket af en grøn dug for at tage toppen af eksaminandernes nerver. Selv i naturen kan farverne have specifik betydning, som f.eks. sort og gul, der jo som farve på bier og hvepse signalerer, at nu skal vi være opmærksomme.

At disse farvekoder er en integreret del af vores mellem-menneskelige kommunikation, ses bl.a. også i trafikken, hvor rødt lys betyder ’STOP’; gult lys signalerer ’VÆR OPMÆRKSOM’ mens grønt lys signalerer ’NU GÅR DET VIDERE’.

Den megen snak om blokkene i dansk politik er også blevet et spørgsmål om farver, nemlig om henholdsvis rød og blå blok. De blå vil gerne fremstille sig som de

eftertæksomme, ansvarlige og fornuftige, mens de røde slår på viljen til at gå en anden vej. Uanset hvad, har de alle, både i Danmark og i udlandet, travlt med at skælde ud på hinanden eller markere sig gennem ureflekteret signalpolitik, der rundt om i Europa stille og roligt skærer kulturen ind til benet. Situationen i Holland, hvor det nationalistiske protestparti lige skulle markere sig og derved skar en kæmpe luns af landets professionelle musikliv, er et lysende eksempel på dette. Senest har det kulturforskrækkede parti Sannfinlænderne haft et kanon valg i Finland, hvor det nu er landets tredjestørste parti. I min optik handler det imidlertid ikke om højre eller venstre. Det handler om at se hele farvepaletten og for alvor gøre opmærksom på, at vores musikalske rødder ikke alene er med til at definere os som nationer, de er også med til at samle os som mennesker.

For nylig var jeg dommer ved de finske mesterskaber for harmoniorkestre. Hen over en weekend var flere tusinde mennesker samlet i det flotte koncerthus i byen Tampere (svarende til Aarhus), hvor de på tværs af politiske, sociale og aldersmæssige skæl i fællesskab spillede, så det var en lyst. Niveauet var generelt ganske højt og huset emmede af livsglæde. Ligesom ved de tilsvarende, danske mesterskaber var der dog nogle konkrete spørgsmål, der trængte sig på: Hvor var medierne? Hvor var radioen? Hvor var TV? Ja, sandt at sige, så var der altså et TV på væggen ude i kantine. Da jeg sad og fik en kop te inden det afsluttende domtermøde, kunne jeg således ikke lade være med at følge den udsendelse, finsk TV havde valgt at sende i stedet. Den handlede om en svensk millionærfrue, der nu boede i Hollywood og dér skulle holde en fest for vennerne. Vi fulgte hende på markedet, hvor hun købte roser. Vi fulgte hende derhjemme, hvor hun klippede tornene af, og vi fulgte hende frem mod det store klimaks, hvor hun klippede en rosenknop af og som pynt lagde den ned i sit toilet!

Hvis dette er mediernes mål for kulturel dannelse, er det på høje tid, vi andre kommer ud af busken og gør noget ved tingene. Lad os dog bekende kulør. Jeg mener ikke politisk, jeg mener kulturelt og mellemmenneskeligt. Vi ved jo alle, hvad der kan opstå, når musikken og musikerne smelter sammen og musikken flytter os alle til et sted, der er så langt hævet over hverdagens trivialiteter, at alt pludselig giver mening. Tænk hvis vi kunne formidle budskabet om at give folk positive, kulturelle oplevelser, der automatisk styrker endorfinproduktionen i hjernen og derved gør folk naturligt glade samtidig med, at de får en fælles oplevelse, frem for at vi blot bevilger yderligere milliarder til at opfinde en pille, der kan gøre det samme, mens vi sidder alene på ventelisten og vrider hænder.

Verdens TV vederlag for 2010

Husk at indsende TV-kontrakterne fra 2010 inden 1. september

Dirigenter og kapelmestre, som har medvirket i produktioner, transmissioner eller genudsendelser på TV sidste år (2010), skal nu indsende deres kontrakter eller anden dokumentation for at få andel af midlerne fra Verdens TV.

Genudsendelser af tidligere optagelser skal kunne dokumenteres gennem udbetalingsbilag fra DR eller andre produktionsselskaber. Er der ikke udbetalt genudsendeshonorar, kan man kun få beregnet vederlag, hvis originalkontrakterne indsendes.

Dansk Kapelmesterforening er tilsluttet aftalen mellem musikens udøver-organisationer omkring fordelingen af midler for radiokanalerne gennem selskabet Performex. Radioandelen på 10% til kapelmestre på radio vil blive uddelt individuelt af Gramex efter deres sædvanlige principper baseret på indrapportering af den musik, der er afspillet på radiokanalerne.

Hvis alle oplysninger fra rettighedshaverne på TV er indsendt rettidigt, vil fordelingen kunne finde sted i løbet af oktober-november måned.

Kontrakter og andre oplysninger sendes til Dansk Kapelmesterforening, Kassereren, Gersonsvej 31, 2900 Hellerup, kasserer@kapelmesterforening.dk

Opslagstavlen

ved Bodil Heister

Kasper Holten til Covent Garden

Den danske opera får engelske Keith Warner, og englænderne får danske Kasper Holten. Han overtager nemlig jobbet som operachef på Covent Garden i London, når Elaine Padmore går på pension.

Kasper Holten kunne ikke stå for det fantastiske tilbud fra Covent Garden - et af verdens efter hans mening mest spændende operahuse med et kunstnerisk niveau som er second to none - selv om han egentlig havde lovet sig selv en tid som freelancer med mere tid til det kunstneriske arbejde.

Carl Nielsen i internationalt lys

Carl Nielsen får stadig større opmærksomhed på den internationale scene, hans musik spilles oftere, og de sidste par år er der udgivet flere engelsksprogede bøger om den. Læs om to bøger skrevet af henholdsvis en amerikansk og en engelsk musikforsker der begge har lært sig dansk for at kunne arbejde med Carl Nielsen.

Anne-Marie Reynolds: Carl Nielsen's Voice. His Songs in Context
Daniel M. Grimley: Carl Nielsen and the Idea of Modernism

Årets Opera

Die Tote Stadt på Den Jyske Opera fik i maj måned Reumert-prisen for Årets Opera med begrundelsen: "De vovede et øje i Århus og satte Die Tote Stadt på repertoire. Et mystisk, sjældent spillet drama, hvis senromantiske længsel blev forgyldt af den danske stjernesopran Ann Petersen med lidenskabs-stemme og insisterende krop. En triumf for Den Jyske Opera."

Operaen er den østrigsk-amerikanske komponist Erich Wolfgang Korngolds tredje, selv om han kun var 22 år gammel, da han skrev den. Den Jyske Operas opførelse var dansk premiere.

Ny formand i Dansk Kunstnerråd

Paraplyorganisationen Dansk Kunstnerråd har få et ny formand.

Franz Ernst trådte tilbage efter 7 år på posten, og den nye formand blev Henrik Petersen. Henrik Petersen er tidligere formand for Dansk Skuespillerforbund og er formand for CopyDan Båndkopi.

Tivoli Festival 2011

Endnu en ny festival? Nej, det er såmænd Tivolis koncertsals sæsonprogram som er blevet præsenteret under det nye navn, Tivoli Festival. Navneforandringen skyldes en erkendelse af at sommerens koncerter i den gamle have altid har haft et præg af festival - og kendes som sådan ude i verden.

Der er masser af *gratis koncerter* i løbet af sommeren. Ud af 47 koncerter er de 21 gratis. I tillæg til festivalen byder Tivoli endvidere på 13 i koncertrækken, CON AMORE, som er en genoplivning af en gammel tradition, hvor Tivoli præsenterer unge, spirende talenter og landets bedste amatørensemble.

Tivolis symfoniorkester står for 17 koncerter, og i år gøres der forsøg med koncerter uden dirigent. Det betyder at koncertmester Erik Heide styrer musikken fra sin plads - en rolle han i øvrigt er vant til fra sin plads i DR UnderholdningsOrkestret.

Barok på moderne og originale instrumenter

Der er koncerter med gæsteensembler, blandt andet Kremerata Baltica med Gidon Kremer som har besøgt Tivoli tidligere.

I lyset af den stadig større interesse for tidlig musik har Tivoli desuden valgt at invitere hele tre ensembler der spiller på originalinstrumenter. Man kan høre Concerto Copenhagen fra Danmark, italienske Il Giardino Armonico og tyske Concerto Köln.

Masser af opera

Musikchef Henrik Engelbrecht, der kommer fra en stilling som operadramaturg på Det Kongelige Teater, trækker stadig på sine kontakter i operaverdenen og præsenterer til sommer otte internationale stjernesangere. En del af sangsolisterne kan høres i forbindelse med koncertrækken Operadage, som finder sted i ugen fra 26. juli til 4. august. Koncertrækken bliver til i samarbejde med Copenhagen Opera Festival.

Ud over de mange internationale og danske sangsolister bliver der koncerter med instrumentalmusikere og kammermusikere. En af dem er pianisten Leslie Howard hvis koncert bliver en del af fejringen af Liszt 200 år.

Sjællænderne i nyt format

Den første mandag i maj dukkede Sjællands Symfoniorkester/ Copenhagen Phil op på Københavns Hovedbanegård anført af musikchef Uffe Savery med en lilletromme efterfulgt af blæsere, strygere og mere slagtøj. Ravels Bolero fyldte til sidst godt imellem højtalerkaldene imens orkestrets nye sæsonprogram blev delt rundt til interesserede forbipasserende. Copenhagen Phil satser i det hele taget på at tiltrække et nyt publikum med en ny type koncerter.

Nyt ensemble til nyt musikhus

Byggeriets Hus på Frederiksberg i København er blevet til musikens hus med navnet Metronomen, og huset har fået sit eget klassiske ensemble KUBE, som kunne høres for første gang i marts.

I Metronomen skal musikinitiativer, ildsjæle og musikalske nytænkere have mulighed for at boltre sig, og et af initiativerne er altså KUBE Ensemblet der er tænkt som en pendant til Det Kongelige Biblioteks Diamant Ensemble. Det nye ensemble er sat sammen af nogle af landets bedste musikere: Sverre Larsen (Klaver), Ulla Miilmann (Tværfløjte), Magda Stevenson (Bratsch), Tobias van der Pals (Cello), Lars Bjørnkjær (Violin) og Klaus Tönshoff (Klarinet).

Ensemblet vil i løbet af deres første sæson spille seks temakoncerter der viser den klassiske verdens mangfoldighed.

Montmartre kåret som årets spillested

Jazzhus Montmartre er kåret til årets jazzspillested af JazzDanmark. De danske jazzmusikere har blandt andet stemt på Montmartre som det spillested, der har gjort mest for dansk jazz i 2010, har været bedst til at følge med udviklingen og har været bedst til at lave promotion og tiltrække nye publikumsgrupper.

Kunstnernes Beskatning 2011

Den årlige opdatering er nu tilgængelig på www.kunstner.org. Kunstnernes Beskatning er en vejledning som henvender sig til enkelte kunstner, revisorer og andre rådgivere og til skattemyndighederne. Den er skrevet af skatteadvokat Gitte Skouby og statsautoriseret revisor Torben Juncker i samarbejde med Dansk Kunstnerråds skatteudvalg - første gang i 2002 og herefter med årlige opdateringer. Kunstnere beskattes efter samme regler som alle andre, men pga deres særlige arbejdsforhold passer de ofte ikke ind i de kasser - lønmodtager eller selvstændig - som skattesystemet er konstrueret efter. Derfor har Dansk Kunstnerråd valgt at udgive en kommenteret skattevejledning, som er betydeligt mere omfangsrig end SKATs kunstnerpjece, og som medtager mange afgørelser og netop viser at skattereglerne ofte kan fortolkes. <http://kunstner.org/book/SKAT2011/>

Ny æra for DR Symfoniorkester

Gennem 10 år har Thomas Dausgaard været chefdirigent for DR Symfoniorkester. Nu stopper han. Han har stået for en markant udvikling af orkestrets spillestil og kunstneriske profil og udviklet nye koncertformer.

Torsdag 2. juni dirigerede han den sidste koncert som frontfigur for DR SymfoniOrkestret. "DR SymfoniOrkestret vil altid have en særlig plads i mit hjerte. Med DR SymfoniOrkestret har jeg spillet sribetvis af Torsdags- og Metrokoncerter, turneret Europa tyndt, samarbejdet med komponister om uropførelser og indspillet en lang række cd'er. Jeg har en følelse af at have været med på tætteste hold i orkestrets måske mest dynamiske og fremgangsrige år, det er jeg meget taknemmelig for," udtaler Thomas Dausgaard, der i fremtiden tituleres æresdirigent. Traditionen tro blev Thomas Dausgaard bekranset med laurbær efter koncerten, hvor han dirigerede bl.a. Per Nørgårds 1. Symfoni og Sibelius' Violinkoncert med violinisten Nikolaj Znaider som solist.

Musik og Brands

Musikzonen udsender guide, der skal gøre det lettere for musikere at indgå partnerskaber med virksomheder. Musik og lyd er godt på vej til at blive en fast del af markedsføringen for mange virksomheder.

I Musik & Brands vil Musikzonen give gode råd til, hvordan musikere kan afsætte deres musik til erhverslivet. www.musikzone.dk

Jeg hørte om nogle danske komponister, der havde investeret en formue for at skabe et hit i USA. Man havde simpelthen betalt radiostationer fra østkysten til vestkysten for at spille nummeret, der da også er blevet et stort internationalt hit. Uden penge - ingen airplay på de Amerikanske radiostationer. Sådanne tilstande har vi såvidt vides ikke i Danmark. Og dog: Der er klare tendenser til kommerialisering, også på public service kanalerne.

Også Danmarks Radio har længe haft en programlægning, der til forveksling ligner de kommercielle stationer. Alligevel er DR en elsket del af min hverdag. Her tænker jeg ikke kun på de mange koncerter og andre kulturelle tilbud, men også skøre og skæve ting som f.eks. min yndlingssatire, "Selvsving". Kvalitetskultur har længe haft det svært i medierne. Til gengæld har det, jeg vil kalde "journalismen" haft gode vilkår, alt skal fortyndes for at kunne glide ned. Til gengæld er specialisterne, dem der ved noget, røget ud. Et eksempel: I DR's kulturafdeling er 30 journalister ansat. Til at tage sig af jazzten er der en halv mand. Og jazzten er jo kun et symptom: For hvor tit ser man Danmarks Radios mange glimrende ensembler på skærmen? Den eksperimenterende klassiske musik og andre skæve former er helt væk.

Musikken er under hårdt pres i disse år. Tomme kalorier som reality-shows, kriminal- og kendisjournalistisk overtager medierne i stigende grad. Fjernsynskanalerne bygger mange programmer op om spændingsfeltet mellem talent og fuldt udsprunget musiker/stjerne. Fair nok - det er spændende med nye talenter. Desværre er det som om talentshows er en slags Robinson-hvor-vi-synger-engang-imellem end ægte interesse for det kunstneriske udtryk. Og filosofien om at alle kan blive musikere, hvis bare de får chancen er jo helt til hest. Men i de populære mediers optik er det vigtigere at Kurt fra Næstved tror at hans søn kan blive sanger end at præsentere musikere der kan noget, og som har noget på hjerte.

En vigtig grund til at stå vagt om alsidigheden i medierne er koncertaktiviteten i Danmark. Hvordan det? Jo, hvis medierne spiller kvalitetsmusik i alle genrer, giver det også de mange koncertarrangører i Danmark mulighed for at bringe en bred vifte af musik ud til publikum. Og dette må vist være kernen af public service.

På det seneste har den nye generaldirektør Maria Rørbye Rønn sendt andre signaler, og noget kunne tyde på at de tomme kalorier vil blive færre i statsradiofonien. Indtil videre er det dog på tegnebrættet. Musikere fra Danmarks Radios ensembler har rost den nye ledelse, og udtrykt store forventninger til dem. Vi glæder os til at se det på programfladen. Hvis DR fortsat skal retfærdiggøre sine store statstilskud, kræver det at institutionen overholder sine forpligtelser som kulturelt fyrtårn. Vi glæder os til at se det!

Kapel MESTERFORENINGENS Symfoniske Dirigentkursus 2011

af Jonas Viggo Pedersen, turguide.

Kapelmesterforeningen holder symfonisk dirigentkursus i uge 41, dvs. afgang fra København søndag d. 9. oktober og hjemkomst søndag d. 16. oktober. Kurset foregår i Liepaja (hvor kurset også var sidst), hvor det lokale symfoniorkester har vist sig at være meget velspillende, meget imødekomende og meget sultne efter et samarbejde med den danske kapelmesterforening.

Der vil ikke være en decideret lærer med på kurset, men vores formand, Frans Rasmussen, vil være mentor for os alle, både foran orkestret og ved de video-sessions, der følger efter. Og vi vil i fællesskab nærde os igennem en uge uden andet at gå op i end god musik og kunsten at kommunikere fra podiet. Og det ligger i støbeskeen at få en af foreningens grand old men til at stå til rådighed for kursets deltagere inden afrejsen, i små sessions under 4 øjne.

Hotellet er udvalgt og afprøvet - det er 5-stjernet og billigt! Se <http://www.promenadehotel.lv/> - billederne lyver ikke.

Kurset foregår mandag til fredag, og slutter med en koncert for et feststemt publikum. Repertoiret er slet ikke afgjort endnu, men vi prøver at spore det hen på et dansk/nordisk program. Man får max. 10 minutter hver i koncerten, og prøvetiden bliver ligeligt fordelt mellem alle 10 deltagere i kurset. Efter hver dags orkesterprøve vil der være videosessions på hotellet, og der er alle velkomne til at rose eller kritisere konstruktivt.

Videoerne fra hver dag samles sammen, og man vil få sine egne klip udleveret, enten på en DVD eller via youtube.com. Koncertoptagelsen vil blive lagt ud på youtube som PR, både for DK og for hver enkelt deltager.

Om lørdagen er vi ved at arrangere en rundvisning i Riga samt et besøg i Operaen (hvor Richard Wagner var kapelmester i sin ungdom).

Deltagerlisten på årets kursus er:

Anne Cathrine Kielland Lund
Bo Lundby Jæger
Christian Hørbov-Meier
Michael Bojesen
Søren Johannsen
Christian Balzer
Nenia Zenana
René Bjerregaard Nielsen
Jørgen Lauritsen
Jonas Viggo Pedersen

Man kan finde omtaler fra tidligere kurser i bladet, se http://www.kapelmesterforening.dk/medlemsblad_44.pdf, http://www.kapelmesterforening.dk/medlemsblad_39.pdf og http://www.kapelmesterforening.dk/medlemsblad_31.pdf

Fokus på Formidling

Giordano Bellincampi forlader musikudvalget

af Jonas Viggo Pedersen

Med udgangen af marts måned 2011 slutter Giordano Bellincampis 4 år som formand for Statens Kunstråds Musikudvalg. Vi mødte ham over en portion oksekød med linser for at tale med ham om udviklingen i Danmarks musikliv.

Hvordan har musiklivet ændret sig i løbet af dine 4 år?

Først og fremmest har musikforbruget ændret karakter voldsomt. Der har været en intensivering i forbruget over internet, gennem telefoni osv., og forbrugsmønstret har derigennem ændret sig. På græsrodsniveau er der også sket meget, især er musik på ikke-etablerede spillesteder blevet meget mere synligt, f.eks. improviserede

koncerter på utraditionelle steder.

Der er til gengæld ikke sket så meget i selvforståelsen blandt de etablerede aktører, det være sig både udøvere og formidlere. Opfattelsen af publikum er til dels låst fast i de roller, man havde for 10 år siden, hvor man synes at det-og-det publikum nok har lyst til at høre den-og-den musik.

Den polarisering af debatten, hvor f.eks. "X-factor" enten ses som vejen frem eller som laveste fællesnævner, er i virkeligheden dybt forældet, for musikforbrugerne er langt mere nuancerede end debatten kan rumme. Derfor har det også været en stor opgave for Musikudvalget at holde fokus på bolden. Vi har valgt i meget høj grad at se bort fra den traditionelle opdeling i rytmisk og

klassisk musik, og kun se på kvalitet og udviklingspotentialer. Vi ville meget gerne undgå en fordeling hvor vi ikke kunne give mere til et godt verdensmusikprojekt, førend barokken også havde fået, sådan en millimeterfordeling ville være dræbende. Det viser sig jo også, at der er mindre forskel på musikernes vilkår på tværs af genrerne, end de fleste tror. De færreste musikere holder sig indenfor én genre - og det samme gælder for publikum!

Hvis vi kigger på kapelmestrenes vilkår, hvad er der sket der?

Der er kommet langt større krav om formidling ved siden af dirigentpodiet. Hvor koncertsituationen for 50 år siden var som at komme ind i et tempel, så er der i dag krav om, og brug for, en sproglig og visuel formidling af musikken ved siden

af selve koncertoplevelsen. Det vil se meget mere af i fremtiden, er projekter som Christian Baltzers "Skabelsen 2.0" med Sønderjyllands Symfoniorkester eller Bo Holtens gennemgående tekster til et helt koncertprogram.

I USA er en dirigents virke allerede nu 50-50, foran orkestret og ved siden af, og det vil der komme meget mere af herhjemme. Vi har i Musikudvalget bevidst oprettet nye støttekriterier, som har gjort det nemmere for bandledere med flere slags ensembler at få støtte på kapelmesterlignende vilkår. Det er altså ikke længere kun ensemblerne, der ses på. Og vi har med glæde set Klüvers Big Band få en fordelagtig aftale med Aarhus kommune.

Så er det værd at notere sig et stigende niveau herhjemme i de fysiske rammer: Koncerthuset i DR-Byen, den nye sal i Aarhus, Operaen osv. Der sker i det hele taget rigtig meget herhjemme for tiden. Thomas Dausgaard og Michael Schönwandt stopper som chefdirigenter, der ventes med spænding på den nye musikchef på DKT, og Rafael Frühbeck de Burgos kommer til DRSO. Det bliver i øvrigt helt fantastisk, jeg husker engang jeg spillede Beethovens 9. i Trondheim med ham som dirigent, det var forrygende!

Fortsættes næste side.

Men man har også lukket DRUEN, Morten Ryelunds meget målrettede arbejde bliver stoppet nu her. Det er meget ærgerligt.

Hvad skal vi som kapelmestre gøre for at sikre at vores kunnen bliver efterspurgt i de næste 5-10-30 år?

For nogle generationer siden og før det, så var det de samme dirigenter, der dirigerede torsdagskoncerter og promenadekoncerter, eller folk som Ole Schmidt spillede klaver på et værtshus, når de ikke stod foran et stort orkester. Så er vi jo blevet mere specialiserede og laver kun det ene eller det andet, men jeg tror, at vi igen skal til at kunne mere af det hele. Og vi skal som nævnt blive bedre til at formidle koncertindholdet. For nylig dirigerede jeg selv Schönbergs Verklärte Nacht, og jeg prøvede at spille små brudstykker for publikum med forklaringer ("her hører man måneskinnet bryde igennem", "her taler kvinden til manden") førend vi spillede hele værket. Og forleden var Korngolds filmmusik til "Robin Hood" på programmet til torsdagskoncerten, jeg tror det var første gang der var nogen der så gennemført formidlede baggrunden for musikken sprogligt til en torsdagskoncert. Der må vi ikke være for berøringsangste. Musikken skal formidles, og det kunne også være noget Kapelmesterforeningen gik ind og støttede: Nye måder at formidle musikken?

Er du selv blevet mæt af kulturpolitik, eller kommer vi til at se mere til dig med den kasket?

Jeg håber, at jeg har selvdisciplin til at holde mig ude af kulturpolitik fremover, i hvert fald en tid – for det er hårdt at få tid til det hele. Jeg har nok at gøre som operachef på Den Jyske Opera, og efter først 4 år i konservatorie-politik, og så 4 år

i Statens Kunstråds Musikudvalg, så har jeg fået min lyst styret. Man kunne sagtens forestille sig, at det blev et fuldtidsjob at være i Musikudvalget, for der er arbejdsopgaver nok til det. Men at være ude af det pulserende musikliv som freelancer, hvad vi jo alle sammen er, en Hanne Boel eller Jeanette Balland f.eks., så kan det være rigtig svært at komme tilbage. Så mange ville nok betakke sig for at få sådan en post, hvis man ikke kunne beholde sit nuværende arbejdsliv også. Det har også gjort, at vi ikke har haft tid til at følge med i alle de mange ting, vi kunne have interesse i at følge. Jeg har eksempelvis ikke været til mange folkemusikstævner i min tid her. Men udvalget har været meget bredt og dækkende sammensat. Selvom vi har behandlet i titusindvis af ansøgninger, så har vi forbløffende få gange måttet konstatere, at ingen af os havde et direkte eller indirekte kendskab til projektet!

Hvad bliver så dit eget næste store projekt?

Jeg ville gerne fortælle om den næste store satsning med Den Jyske Opera, men det er for tidligt at løfte sløret for detaljerne – jeg kan kun sige at det bliver spændende!

Giordano Bellincampi efterlyser nye måder at formidle musikken

Inden Giordano Bellincampi i 1994 debuterede som dirigent med Odense Symfoniorkester, havde han en aktiv karriere som orkestermusiker i bl.a. Det Kongelige Kapel. Siden har han regelmæssigt dirigeret samtlige danske samt utallige blandt de førende europæiske, amerikanske og asiatiske orkestre og operahuse. Giordano Bellincampi har tillige været chefdirigent for Athelas Sinfonietta (1997-2000) og for Sjællands Symfoniorkester (2000-2005). I 2005 blev han udnævnt til chef for Den Jyske Opera og har sideløbende med denne post udbygget sin omfattende internationale dirigentkarriere.

I 1997 debuterede Giordano Bellincampi som operadirigent på Den Jyske Opera med Greven af Luxembourg, og han har her efterfølgende dirigeret blandt andet Carmen, Tosca, Madama Butterfly, La Bohème med Roberto Alagna og Angela Gheorghiu, Rosenkavalieren, Jægerbruden, Rigoletto, Den flyvende Hollænder, Pigen fra Vesten og senest La Traviata. I 2000 debuterede han på Det Kongelige Teater med La Bohème, hvor han siden har dirigeret en lang række Puccini produktioner samt flere andre hovedværker, heriblandt Aida i forbindelse med indvielsen af Operaen i 2005. I 2005 debuterede Giordano Bellincampi ved Deutsche Oper am Rhein i Düsseldorf med La Bohème og i 2006 på Cincinnati Opera med Tosca.

I Århus har han dirigeret en lang række koncerter og samarbejdet med verdensstjerner som Angela Gheorghiu, Joseph Calleja, Antonello Palombi og Bryn Terfel og har desuden arbejdet med solister som Sarah Chang, Grigorij Sokolov, Roberto Alagna og Anna Netrebko.

I sæson 10/11 er Giordano Bellincampi tillige ansat som hovedlærer for dirigentklassen på det Kongelige Danske Musikkonservatorium.

Big Band Battle i galaksen

af Sonja Larsen

I Galaksen i Værløse, kunne man i marts måned opleve big bands fra hele

Danmark dyste om at blive Danmarks mester i Big Band Battle.

Det er andet år i træk at Galaksen arrangerer DM i Big Band Battle, og det er ikke til at komme udenom; på trods af sin korte historie er arrangementet allerede blevet en succes. "Vi har fået rigtig mange positive tilbagemeldinger på arrangementet, som bekræfter os i at det, vi har gang i er det rigtige, at det er fedt med et arrangement, hvor man ligesom kan se hvad der rører sig i bigband miljøet, og hvor man som bigband kan få lov at dyste på det man er vild med", siger Galaksens leder Morten Mathiesen.

Eftersom arrangementet er vokset en del siden sidste år, havde Galaksen i år allieret sig med Horsens Ny Teater og Posten i Odense. Der var i alt 18 tilmeldte bigbands fra hele landet. De fem bedste big bands mødtes til den store finale i Galaksen, hvor det københavnske King Size Big band løb med titlen som Danmarks bedste bigband 2011. Præmien, som både kommer vinderne og publikum til gode, er to koncerter, én i Galaksen og én på Posten i Odense i oktober 2011.

Historien om Big Band Battle tager sin begyndelse i foråret 2007 hvor to lokale bands, Big Dipper og Furesøens Big Band, tørner sammen i Galaksens store sal. Arrangementet blev gentaget de to følgende år, hvert år med to big bands og publikum som dommere. Konceptet slog rod i Galaksens sal, så i 2010 gav Morten Mathiesen ambitionerne luft og afholdt det første Danmarks mesterskab i Big Band Battle med syv deltagende big bands.

"Motivationen for at gøre det til et Danmarks mesterskab, ligger blandt andet i at lave noget der er Galaksens eget, og her så vi et uudnyttet potentiale, og også sjovt at det tager udgangspunkt i lokalområdet", siger Morten Mathiesen. Galaksen havde i år, som sidste år, allieret sig med to kompetente personer til at udfylde det til tider krævende job som dommere og kritikere af de mange og meget forskellige bigbands. Det var sangerinde Sinne Eeg og pianist og orkesterleder Nikolaj Bentzon, der med stor indlevelse og fagligt vid gav konstruktiv og til tider underholdende kritik af de deltagende bands. Den klassiske bigbandbesætning blev udsat for fortolkninger af alt fra Stewie Wonder over Grethe og Jørgen Ingeman, til Thad Jones, Count Basie, The Incredibles og Bjørk, til glæde og udfordring for både dommere og publikum; Big Band genren er bestemt ikke hverken kedelig eller entydig.

Planlægningen af næste års battle er allerede i gang og Morten Mathiesen lægger ikke skjul på ambitionerne: Vi snakker allerede om at gøre det til et skandinavisk mesterskab, og så er det jo kun et spørgsmål om tid, før vi indkalder til verdensmesterskab!!!

Følg Galaksen på www.galaksen.dk og på [www.facebook/galaksen](https://www.facebook.com/galaksen),

af Nikolaj Bentzon

Jeg har på det seneste meldt mig ind i et business netværk, som kalder sig Dare2. Vi holder månedlige møder under mantraet "Dare, share, care"!

I min freelance-tilværelse som musiker/komponist/dirigent m.v. blev det for et par år siden ret klart for mig, at jeg var nødt til at tænke "ud af boxen" og forsøge at bringe mine kompetencer i spil i nye og flere fora end dem, vi som musikmennesker sædvanligvis forestiller os i.

Netværket består for det meste af erhversfolk med forskellige kreative kompetenceområde rundt omkring i alskens type virksomheder. Herudover får vi f.eks. ofte besøg af igangsættere, som aktivt og konkret bruger vores varierede brain trust i forsøget på at komme videre med deres egne idéer og initiativer.

Udover en pæn mængde underholdningsværdi i at møde nye mennesker og fagområder, man aldrig ville komme i nærheden af i musikbranchen, havde jeg det første stykke tid ret svært ved at finde idéen i at være der for min egen forretnings skyld.

Men efter et stykke tid kunne jeg konstatere, at det var en utilstrækkelig indgangsvinkel. Det er som om det opstår af sig selv ud af gedemarkedets menneskelige synergier og kompetencer!

F.eks. kunne jeg efterhånden konstatere, at min blotte musikerprofil gav værdi til mange i netværket, og nu er folk i netværket selv begyndt at trække mig ind i sammenhænge, hvor jeg skaber værdi for f.eks. erhvervsledere, der på egen krop vil mærke, hvor effektivt musik formidler en stemning og bibringer lytteren en sindstilstand el. lign. Og dét får de altså en faktura på.....

Der er jo ikke noget revolutionerende i præmisserne ved denne erkendelse af musikens værdi - det er snarere et spørgsmål om at konkretisere og udvikle nogle af indgangsvinklerne i vores omgang med musikken.

"Experience is the marketing".....som man siger på de kanter. Altså, en god oplevelse skaber en "word of mouth"-effekt for din musik. Det er der jo heller intet nyt i, men trick'et ligger i, at få dig ud til dem til forskel fra, at de - IGEN - skal komme til dig og dine koncerter.

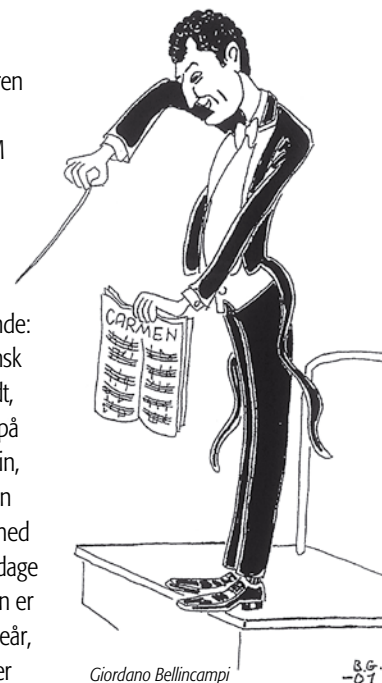
Hermed en opfordring til de ærede kapelmestre om, at lade parader og forestillinger falde til fordel for **dare, care, share**.

Giordano Bellincampi får ansvaret for dirigentklassen på Musikkonservatoriet

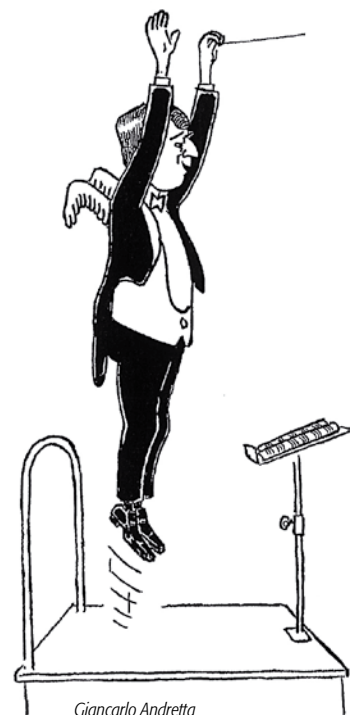
tegninger Bent Grosen

Pr. 1. september 2010 havde jeg æren at overtage ansvaret for undervisningen af dirigentklassen på DKDM efter min gode ven og kollega Giancarlo Andretta, der netop er tiltrådt en tilsvarende stilling på konservatoriet i Vicenza. Klassen består i dette studieår af 3 studerende: Frederik Støvring Olsen, der er dansk og studerer på 2. år, Håkon Nystedt, der er norsk og ligeledes studerer på 2. år samt svenske Christoffer Nobin, der lige har givet sin 3. års eksamen ved en yderst succesfuld koncert med Sjællands Symfoniorkester. Om få dage vil det blive afgjort, hvordan klassen er sammensat i det kommende studieår, men under alle omstændigheder er det en stor ære og et stort ansvar at vejlede disse unge talenter, der alle

Giordano Bellincampi

—89—

Giancarlo Andretta

regelmæssigt har mulighed for at få værdifuld erfaring gennem praktikforløb med DKDMs orkester samt de 5 landsdelsorkestre. Desuden arbejder de alle 3 med forskellige orkestre og kor udenfor konservatoriet, og vi drøfter såvel de teoretiske som de praktiske og psykologiske aspekter ved vores profession. Desuden er vi så privilegeret at have Michael Schönwandt tilknyttet DKDM, og Michael arbejder ligeledes regelmæssigt med de 3 studerende. Kun fremtiden vil vise, hvordan deres professionelle liv vil udvikle sig, men vigtigst af alt er kærligheden til musikken og viljen til at hellige sig professionen fuldt ud i alle dens nuancer, og det er mit håb, at jeg gennem min undervisning og de mange samtaler kan yde mit beskedne bidrag til deres positive udvikling

Giordano Bellincampi

Lille Skiveren i SKAGEN

1 uges ophold for kun 1.200,- pr. uge for medlemmer af Dansk Kapelmesterforening

- 1) uge 39 - fra fredag d. 23. september til fredag d. 30. september
- 2) uge 40 - fra fredag d. 31. september til fredag d. 7. oktober
- 3) uge 45 - fra fredag d. 4. november til fredag d. 11. november

Som omtalt i Kapelmesteren har foreningen sammen med Dansk Kunstnerråds øvrige fraktioner erhvervet Jens Otto Krags tidligere sommerbolig Lille Skiveren syd for Skagen tæt på Vesterhavet med 17 tønder land, skov og hede. Huset har plads til 8 - 10 overnattende, er veludstyret med sauna, klaver m.v. og har god opvarmning til vinterophold.

Foreningen udlejer disse 3 x 1 uge til vore medlemmer fortrinsvis til fagrelaterede formål.

Huset er til rådighed fra fredag til fredag. Ankomsttid er normalt fredag kl.16.00 og afrejse fredag kl.12.00.

Der vil blive trukket lod blandt de indkomne ansøgninger.

Send en begrundet ansøgning til sekretæren (se adresse på side 2) om din foretrukne uge - så den er undertegnede i hænde **senest 15. august for uge 39 og 40** **og senest 15. september for uge 45**

Venlig hilsen Bodil Heister

Skandinavisk musik i det multikulturelle nordlige Manhattan

af Dorrit Matson

New York City har mange parker, store og små, og alle er vigtige åndehuller i den travle by. Og adskillige strækker sig over store arealer og tilbyder mange aktiviteter: teater, dans, musik, yoga, fitness, skøjtebaner og spadsereture. Man kan blive undervist, underholdt eller ledsaget af diverse specialister i kunst, parkens historie og blomsteranlæg. Alt for at skabe mulighed for afslapning, åndelige, fysiske udfoldelser eller bare en fredelig stund midt i naturen.

En af de største og smukkeste parker er Fort Tryon Park i den nordlige del af Manhattan, som forbinder områderne Hudson Heights, Inwood og Washington Heights. Mest kendt for museet The Cloisters, ligger Parken højt oppe på et bjerg med en stejl skrænt ned til Hudson River. De mange klippeformationer er bevarede, og derimellem former anlagte haver, stier og plæner det bugtede landskab.

Jeg har ofte ønsket mig en udendørs koncertserie. Faktisk har jeg boet lige ved siden af parken de sidste 11 år. Men sært som man lægger sin indsats og søgen alle andre fjerne steder hen og slet ikke kan finde, hvad der ligger lige uden for døren. Det er noget ganske særligt at udøve musik midt i naturen. Man kan ofte få nærmere kontakt med publikum og opleve omgivelserne og musikken på en ny måde, når rammerne fra en traditional koncertsal forsvinder.

I 2005 blev de første sommerkoncerter under Scandinavian Music Festival til i Fort Tryon Park, på en oval formet plæne med udsigt til Hudson River. Vi oplevede, som orkester, at vi havde mange interesserede lyttere og syntes, at vores skandinaviske repertoire gjorde parken endnu smukkere og var til glæde og oplysning for områdets besøgende. Hver år på søndage i juni måned afholdes koncerterne, som er vokset temmelig stødt. Flere forskellige orkestre, ensembler og solister er i tidens løb kommet til, og den skandinaviske musik eksisterer nu side om side med foretagender som Russian Cultural Festival og Shakespeare Festival.

Hvordan vælger og opfatter publikum så den nordiske musik? Mange har sagt, at de hører storslået natur og landskaber fra det høje nord i musikken, og den skandinaviske musik har sin egen identitet i form af lyriske klange og melodier. For at gøre situationen mere lærerig for publikum, er det blevet en tradition for musikerne at vælge et værk på programmet, som de introducerer for publikum, så lytterne kan få indblik i vores kultur og traditioner. Af danske komponister har orkestre og ensembler i de sidste år præsenteret Nørgaard, Nielsen, Schierbeck, Maegaard, Koppel, Holmboe, Gade, Weyse og Langgaard. Meget af repertoiret er blevet tilgængeligt for publikum herovre for første gang. Så der er stadig meget at tage fat på, hvis kendskab til den skandinaviske musik skal prioriteres. Men selv med vejrgudernes velsignelse, de smukke omgivelser og de mange entusiastiske musikere, kan man ikke bare regne med at "så går det nok". Der er mange andre tilbud, og der er konkurrence om de private og offentlige midler, som er til rådighed.

Nu er det sådan, at det nordlige Manhattan i øjeblikket har den mest voksende befolkning og også den mest varierede i form af ætniske, kulturelle, økonomiske og professionelle baggrunde. Der er en samling af alle folkeslag og det resulterer i et totalt multikulturelt område.

Derfor er musik i parkoplevelse et godt udgangspunkt, hvor alle kan samles og føle en form for samhørighed.

Scandinavian Music Festival har udviklet sig helt anderledes and andre eksisterende koncertserier under Scandia Symphony. Der er brug for mange frivillige hjælpere, men også centrale repræsentanter som senator, city council member, community board og public school district.

Efterhånden erfarer man, at det er nødvendigt at henvende sig og appellere til deres egne interesser i området, som naturligvis bliver yderligere attraktivt, hvis vi tilbyder kunst- og kulturprogrammer, og at deres aktive deltagelse bevirker, at vi kan forbedre vores nabolag og tilføje det god kvalitet.

Vi glæder os til at byde velkommen igen i år til sommerkoncerterne i Fort Tryon Trust.

John Ehde - ny cd

Sonatas & Scenes, danish works for solocello

Medvirkende John Ehde violoncel.

"Sonater og Scener" repræsenterer højdepunkter fra mine 30 års intensive engagement i dansk Ny Musik.

CD'en består af værker underkastet sonateformen eller anden fastlagt struktur og dels af værker i en friere form, hvor forskellige processer og klangrum afløser hinanden. Desuden forekommer der i flere af værkerne mere eller mindre synlige visuelle og teatraliske elementer, enten det er de cirkusagtige krummelurer i Per Nørgårds Solo in Scena, det voldsomme buepres for at opnå lyden af tibetansk munkesang i Karsten Fundals Figure and Groundstudy eller den helt konkrete drejning af cello'en i Kim Helwegs Movements". Udgivet på CDklassisk CDK1061

Martin Nagashima Toft - ny cd

Dette landskab

"Kammerkoret Camerata har under Martin Nagashima Tofts ledelse indspillet en portræt-cd med kompositioner og arrangementer af Vagn Nørgaard. Værkerne spænder vidt fra strofiske danske sange i højskolestil over latinske motetter til irske folkesange og Poul Henningsensviser. Der er noget for enhver smag, og pladen rundes af med en håndfuld H.C. Andersensange for damekor og jazztrio, og her medvirker udover komponisten selv (piano), Jesper Thorn (bas), Terkel Nørgaard (trommer) samt Thomas Agergaard (sopransaxofon)". Udgivet april 2011 på Edition Wilhelm Hansen

Niels Borksand - ny cd

Trust

Musik af Mahler, Prokofiev og Elgar

Medvirkende Elisabeth Hanke og Ruse Philharmonic Orchestra med dirigent Niels Borksand.

"Denne indspilning med Mahlers Kindertotenlieder og Urlicht fra 2. symfoni koblet med Altsoloen fra Alexander Nevskij og Angels Farewell fra Gerontius af Elgar, spejler tro eller tillid i sørgelige situationer med et håb om, at der er godt i alt.

Og med et citat fra Kindertotenlieder:

Vær ikke bange. Dagen ER smuk.

Udkom maj 2011 på CDklassisk

Nikolaj Bentzon - ny cd

12 Songs For Mature Lovers

Medvirkende Nikolaj Bentzon solo.

"Kærlighedssange er evigt vedkommende for os alle. De fleste af os kender til at have lidt ondt af sig selv, for så at sætte noget musik på, der udtrykker kærlighedens fallit eller i heldige tilfælde dens triumf. Men hvad nu, hvis man ikke længere er 19 år - måske ligefrem af hankøn - og kærlighedslivet ikke længere baserer sig på flygtige tilstande af bimmelim-forelskelse?

Efter at have arbejdet mig gennem temaer og tekster, stod jeg med næste udfordring: Hvem skal synge? En del overvejelser senere kom jeg frem til, at teksterne om ægteskab, afkom og lign. var tilpas personlige til, at jeg måtte synge dem selv!!"

Udkom maj 2011 på

Do It Again Records.

Michael Blicher - ny cd

Radiostar - Mannish

Medvirkende: Michael Blicher & Fredrik Lundin saxofon,

Niclas Knudsen - guitar, Thomas Vang - bas og

Anders Holm - trommer m.fl.

"Jeg har de sidste år lyttet meget til Muddy Waters, Lester Young, Rolling Stones og musik fra Mali. Det har resulteret i noget så sjældent som en instrumental hyldest til den "old school" rock og blues musik. Musikken spilles af nogle af Danmarks mest travle jazz/rock musikere, der til dagligt spiller med bands som Savage Rose, Ibrahim Electric, Marilyn Mazur, Kira, Kresten Osgood og mange andre. Al musikken er skrevet og arrangeret af Michael Blicher. Lyt til musikken på

www.michaelblicher.dk

Udgivet maj på c-nut records.

Allan Bo - ny cd

ABQ

Medvirkende: Finn Odderskov - ts,

Bjarne Roupé - g, Ole Kock Hansen - p,

Aage Tanggaard - dr, Allan Bo - vcl & b.

"Det er vanskeligt, at lave en sætliste til en live koncert. Det er endnu vanskeligere, at vælge repertoire til en CD. En mere jazzpuritansk holdning ville nok styre repertoirevalg i mere stramme tøjler, end tilfældet er på denne. Men de meget varierede valg til repertoiret var gode nok for Duke Ellington, Ray Charles, Gadd Gang og mange andre med dem, og derfor også for ABQ.

Variation var et nøgleord, da repertoiret skulle fastlægges til CD'en.

Udgivet marts 2011 på Storyville.

REFERAT

År 2011, den 3. maj, kl. 16.00, afholdtes ordinær generalforsamling i Josty på Frederiksberg med følgende dagsorden:

1. Valg af dirigent
2. Årsberetning
3. Aflæggelse af regnskab (bilag)
4. Fastsættelse af kontingent og indskud
Bestyrelsen foreslår uændret indskud kr. 500 og kontingent uændret til kr. 900 halvårligt
5. Valg til bestyrelse
Peder Kragerup og Jesper Grove Jørgensen afgår ifølge vedtægterne, begge er villig til genvalg
6. Valg af 2 suppleanter
7. Valg af revisor
8. Evt. indkomne forslag fra medlemmer
9. Eventuelt

Formanden, kapelmester Frans Rasmussen bød velkommen. Formanden oplyste, at der var mødt 19 medlemmer inklusiv bestyrelsen.

Ad dagsordenens pkt. 1 - Valg af dirigent:

Formanden foreslog advokat Pernille Backhausen som dirigent. Der fremkom ikke andre forslag.

Dirigenten konstaterede, at generalforsamlingen opfyldte betingelserne i foreningens love. Efter foreningens lov skulle generalforsamlingen dog have været afholdt inden udgangen af april, men dette havde på grund af særlige omstændigheder ikke kunnet lade sig gøre. Dirigenten forespurgte om dette gav anledning til bemærkninger fra de fremmødte. Det var ikke tilfældet. Dirigenten anså herefter generalforsamlingen for lovlig og beslutningsdygtig. Dirigenten gav herefter ordet til formanden for aflæggelse af årsberetning.

Ad dagsordenens pkt. 2 - Årsberetning

Foreningen har dags dato 192 medlemmer og har siden sidste generalforsamling haft en tilgang på 11 nye medlemmer og 3 udmeldelser.

Nogle få særlige mærkedage blev nævnt:

I løbet af året har der været følgende medlemsjubilæer: Bue Lund Nielsen 50 år, Max Leth 40 år, Steen Holkenov 40 år, Ove Krüger 40 år, Inge Fabricius 25 år og Fini Høstrup 25 år. Derudover har der været et 30 års jubilæum: "New Jungle Orchestra" med Pierre Dørge som leder, og et 60 års jubilæum: "Kansas City Stompers" med Niels Abild som leder.

Foreningen har haft følgende 3 runde fødselsdage siden sidste generalforsamling, Max Leth 90 år, John Tchicai 75 år og Jørgen Svare 75 år.

Foreningen har mistet fire af sine medlemmer. Bent Axen afgik ved døden den 20. maj 2010, Knud Graugaard afgik ved døden den 7. november 2010, Jens Winther afgik ved døden den 24. februar 2011 og Erling Kroner afgik ved døden den 2. marts 2011.

De fire medlemmer blev mindet med et øjebliks stilhed.

MILITÆRMUSIKKEN:

Sidste år blev det antydnet, at omstruktureringen i orkestrene var ved at falde på plads. Dette er nu sket, idet alle tre orkestre har fået følgende struktur: En orkesterchef der skal tage sig af alt det administrative daglige arbejde, men ikke blande sig i det musikalske. Til det musikalske arbejde ansætter man en militærdirigent. I de to små orkestre ansættes dirigenten på halv tid, og i Livgardens musikkorps på fuld tid. Denne model skaber plads for gæstedirigenter til forhåbentlig alles tilfredshed.

Martin Åkerwald fra Livgarden har vist stor interesse og tilbudt sin hjælp til at præsentere nye unge dirigenter for orkesteret. Martin Åkerwald er desuden blevet udnævnt til leder af Tivoli Garden. Et af vore vigtigste musikalske "væksthuse".

LANDSDELSENSEMBLERNE:

Formanden konstaterede, at det var blevet en "gyser". Lige så stille og roligt bliver den ene musiker efter den anden pillet og sparet væk i ensembleerne! Ensembleer nedlægges! Hvem er ansvarlig? Det er svært at se, men en katastrofe er det.

DE SEMIPROFESSIONELLE SYMFONIORKESTRE:

Formanden spurgte, hvor disse orkestre var blevet af? Hvem tør tage ansvaret for det, der sker i de her år? Det musikalske landskab er skrabet i de gamle højborge, - Esbjerg, Nykøbing, Skive - og jeg kunne blive ved. Dette synes at være ansvarsløs slagtning!

DE PROFESSIONELLE ORKESTRE OG KOR:

Formanden så det samme billede her. Orkesterstørrelserne skrumper. Traditionelle stillinger nedlagt.

Man er startet med at nedlægge operakorstillinger. Det Kgl. Operakor består nu af 56 sangere mod 60 i de foregående halvtreds år.

KAPELMESTERFORENINGENS FØDSELSDAG:

Fødselsdagen bliver hyggeligere og hyggeligere for hvert år der går, og Løvens Bastion var i særklasse.

På trods af det vinterlige vejr dukkede der 60 glade gæster op på den gamle mølle. Det blev en dejlig eftermiddag med god underholdning, et dejligt måltid og gode vine. Man fornemmer, at vi er en forening, der kan lide at være sammen.

Der blev uddelt tre legater:

Arne Hammelboes Uddannelseslegat på 20.000 kr. til Jazzkapelmester Jens Klüver.

Arne Hammelboes Uddannelseslegat på 10.000 kr til Nikolaj Bentzon.

Kapelmester Grethe Kolbes Mindelegat på 20.000 kr til Nenia Zenana.

DANSK KUNSTNERRÅD OG LILLE SKIVEREN:

Lille Skiveren er i 2010 undergået en omfattende renovering. Nyt varmeanlæg og nyt tag har medført at hele 1. salen er blevet totalt moderniseret med bl.a. nyt badeværelse og nye senge. Alt i alt er der nu 10 sengepladser. Huset fremstår nu meget attraktivt, og bliver flittigt brugt.

Fortsættes næste side.

BLADET: ”KAPELMESTEREN” :

Bladet er efterhånden en uundværlig del af foreningen og medlemmernes inputs er blevet friere og flere.

Men det kan aldrig blive nok. Vi vil vældig gerne have kritik. Det er nødvendigt med henblik på forbedringer.

FACEBOOK:

Mere end en tredjedel af kapelmestrene har meldt sig til. Formanden meddelte, at det var tid til, at han fandt ud af, hvad det var.

DIRIGENTKURSER:

2. oktober 2010 lagde Klüvers Big Band atter ryggen til et Jazzdirigent/kapelmester/ lederkursus for medlemmerne. Lars Møller var den velforberejdede instruktør. 9 kapelmestre nød godt af det - for nogen - grænseoverskridende møde med direktion og Jazz.

Bestyrelsen ønsker, at kurser af denne art fortsætter med et symfonisk dirigentkursus det ene år og et rytmisk det andet. Vi har erfaret, at disse møder kan give vigtige kontakter og dyrebare muligheder for de yngre kapelmestre.

Således har vi allerede set samarbejder, pladeindspilninger og lignende finde sted med vores samarbejdende symfoniorkestre i Liepaja, Letland. Vi besøger orkesteret igen til oktober 2011.

CONDUCTORS GUILD:

Efter tre 2-års-valgperioder er Peter Etrups tid som bestyrelsesmedlem i Conductors Guild nu forbi. Helt slut er det nu ikke, idet Peter er udnævnt til ”Chairman” for et nyoprettet ”International Task Force” i Conductors Guild, hvis opgave det er at forsøge at skabe flere tilbud til dirigenter uden for det nordamerikanske kontinent. Denne Task Force vil bestå af en lille gruppe medlemmer fra alle kontinenter og skulle gerne inden for det kommende år være i stand til at fremlægge en række konkrete forslag til glæde også for Dansk Kapelmesterforenings medlemmer.

UDDANNELSESSITUATIONEN:

Orkesterdirigenter.

Der er ikke sket så meget nyt siden sidste år og i så tilfælde kun noget til det værre. Musiktimerne skæres atter ned. Vi kan dog glæde os over nogle nye, særdeles erfarne og kompetente lærerkræfter i orkesterdirektion på DKDM. Efter Giancarlo Andrettas afsked med DKDM er Michael Schönwandt udnævnt til adjungeret professor i direktion på DKDM. Det daglige arbejde med de dirigentstuderende tager Giordano Bellincampi sig af. Dette lover godt. Ensemblelederundervisningen varetages stadig af Jørgen Fuglebæk. Et særdeles kompetent trekløver.

AMATØRMUSIKKEN:

Sølle tider på mange måder. Tilgangen til musikskolerne og amatørorkestrene indenfor det ”klassiske” område er vigende. Nye tiltag savnes!

DRUEN nedlægges på DR på et tidspunkt hvor man begyndte at mærke værdien af det store arbejde, der er lagt i det - ikke mindst fra Morten Ryelunds side.

Nye tiltag er dog på vej. Et spændende samarbejde mellem DR, landsdelsorkestrene og hjælpeorganisationen Young Care er under opsejling til afløsning af DRUEN-aftalen. Jørgen Misser Jensen er den kunstnerisk ansvarlige. Inspirationen er ”El Sestema” organisationen fra Venezuela.

KORSANGEN:

Også her ser det lidt sølle ud. Ingen uddannelse, og derfor ingen uddannede dirigenter og tilsyneladende ingen kvalificerede.

Formanden savner i den grad, at de unge musikere og dirigenter udviste lidt mere mod. At de meldte sig til arbejdet for musikskommunikation. Dét er der brug for derude.

DR’s Pigekor har fået ny chef. Svenske Cecilia Martin-Löf overtager hvervet som korets chef efter Michael Bojesen, der i løbet af sine mange år med koret har gjort underværker.

JAZZEN:

Copenhagen Jazz Festival 2010, der fandt sted den første uge i juli, kunne i et samarbejde med Dansk Kapelmesterforening præsentere 4 koncerter med musik for større ensembler på scenen i Kongens Have.

På festivalens åbningsdag gik 7 af foreningens jazzkapelmestre sammen om en ”Bandleaders Swing Session”. De følgende eftermiddage var det ”The Orchestra” med Tuva Semmingsen, ”Erling Kroner New Music Orchestra” og endelig ”Jan Kaspersens Special Occasion Band” der viste den store spændvidde blandt kapelmestrene osse på dette område.

Alle 4 koncerter var særdeles velbesøgte, og de medvirkende orkestre præsenterede sig på den bedste måde.

NYT FRA COPYDAN:

Formanden redegjorde for Copydan midlerne.

Verdens TV (tidligere Kabel TV) har haft en pæn indtægtsstigning og fordeler nu mere end kr. 500 mill. årligt. Der forventes også i de kommende år en positiv udvikling.

Også AVU-medier (tidligere AVU-kopi) har haft en positiv udvikling. Det er lykkedes at inddrage stadig flere områder under denne ordning og man forventer derfor at denne positive udvikling fortsætter i de kommende år. For 2010 udgør det samlede beløb til uddeling kr. 27 mill.

Markedet for blanke medier udvikler sig meget negativt i disse år. Antallet af DVD-skiver er stærkt vigende og vederlagssatsen på det enkelte medie er nedsat fra kr. 10 til kr. 3. Det samlede beløb til uddeling falder derfor stærkt år for år og udgør for 2010 ca. kr. 25 mill.

Sidste skud på Copydan-stammen er Arkiv. Indtægterne stammer primært fra Danmarks Radios genbrug af digitaliseret arkivmateriale på Bonanza, DR-K og DR-Ramasjang. Den individuelle fordeling af pengene er totalt afhængig af DR’s rapportering om medvirkende i alle programmer. Denne rapportering er med meget stærk forsinkelse og i en meget uoverskuelig form ved at være på plads. Derudover adventes også de endelige fordelingsnøgler, men alt tegner til, at vi kan foretage de første individuelle udbetalinger i løbet af 2011. For perioden 2008-2011 er det totale vederlag på kr. 74 mill.

FORDELING AF RETTIGHEDSMIDLER:

Årets andel af Gramex-midlerne var på godt 2,2 mill. kr. Det var 7 % mindre end udlodningen året før. Af disse midler er 72 % blevet anvendt til Musikfremmende Foranstaltninger og Uddannelsesmæssige Formål i henhold til Gramex’ regler.

Der har de senere år været en stadig stigning i antallet af ansøgninger om de kollektive rettighedsmidler fra såvel medlemmer som ikke-medlemmer. På årets 9 bestyrelsesmøder har bestyrelsen behandlet i alt 169 ansøgninger om økonomisk støtte til projekter, fonogrammer og videreuddannelse. Der er givet tilsagn til 140 af disse ansøgere.

29 CD- og DVD-produktioner har modtaget støtte i form af fonogramlegater, hvilket er

helt på samme niveau som året før. På området med koncerter, turnéer, festivals og musikteater har der været en stor stigning i antallet af projekter, idet i alt 92 projekter har modtaget støtte fra de kollektive midler.

Af disse skal især nævnes Conductors Guild’s Dirigentkongres i København i januar 2010 samt de fire koncerter i Kongens Have under Copenhagen Jazz Festival. På området med videreuddannelse har der været afholdt dirigentkursus med Klüvers Big Band i Aarhus. Herudover er der uddelt studierejse- og uddannelseslegater til 9 dirigenter og kapelmestre til deltagelse i festivaler, kongresser eller planlagte studieformål i udlandet.

FORSKELLIGT:

Danmarks Radios Symfoni Orkester har fået ny chef, efter at Dausgårds lange og frugtbare periode er afsluttet. Den 78 årige spanier, Rafael Frühbeck De Burgos, overtager således pinden.

Den 1 år gamle forening ”Sange fra Broen” har sat sig som opgave at starte og ’passe’ et kor eller et instrumental-projekt i hver eneste af landets 98 kommuner inden 2020. De kalder det et ”integrationsprojekt”.

Vi mangler dirigenter. Dirigenter der har modet. Formanden talte ikke om frivillig arbejdskraft, men om at der mangler arbejdskraft, der forstår vigtigheden af at udbrede, genoplive og dyrke musikken på alle niveauer, på tværs af sprog, kultur etc. etc. Dirigenter, der forstår, hvilket unikt kommunikationssprog musikken er. Se den venezuelanske film om ”El Sestema” og bliv vis.

Hermed blev årsberetningen afsluttet.

Efter formandens beretning var der flere indlæg.

Stig Christensen pegede på vigtigheden af, at alle svarede hurtigt tilbage, når der f.eks. på Facebook blev forespurgt til niveau, tillæg eller andet. Forhandlingerne for den enkelte bliver langt lettere, hvis man har viden om, hvad der ellers er aftalt på markedet. Det ville være fint, hvis der kunne blive taget initiativ til en hvidbog, der samlede kontrakter og vilkår til inspiration.

Ove Krüger delte formandens pessimisme. Det er ikke en pludselig udvikling, men en langsom og støt udvikling, der ofte bunder i politikernes manglende forståelse og uddannelse inden for musikken.

Niels Borksand havde noteret sig, at der ikke var én dansk dirigent på det kongelig teater. Det skulle gerne være anderledes. Han efterlyste også danske sangkors initiativer og nævnte et positivt eksempel fra Grønland.

Morten Schuldt-Jensen gav konkrete eksempler, hvor et jobskifte i branchen havde betydet at en stilling ikke blev genbesat, da der ikke var kompetente kræfter til at sætte i stedet. Rodnetskulturen er væk. Foreningens medlemmer risikerer at være blandt de sidste, og han opfordrede foreningen til at give sin stemme tilkende i den forbindelse.

Frans Rasmussen nævnte, at det største problem var på det klassiske område.

Nikolaj Bentzon nævnte som en optimistisk historie, at der er en bigbandkonkurrence i Værløse, hvor 18 bands i år konkurrerede i en uge. Alene Sjælland havde mønstret 13 orkestre.

Kaare Hansen nævnte, at der i Ringsted var en biennale for nyskrevet musik, og hvert ensemble kom med det, som de nu havde af musikere. Bornholm havde vundet.

Jens Klüver nævnte, at man skulle have fokus på skolerne for at der kunne ske noget, der ville gavne konservatorierne. Interessen er der ikke for alle instrumenter, men for nogle udvalgte. Klüvers Bigband havde taget initiativ til at synge med børnene, og det havde været kæmpe succes, hvilket igen giver muligheder, når man skal søge om støtte.

Jonas Johansen nævnte, at der blev et professorat opslået i rytmisk musik.

Der var flere indlæg og debat, hvorefter denne del af generalforsamlingen blev rundet af.

Ad dagsordenens pkt. 3 – Aflæggelse af regnskab

Der var ikke spørgsmål til de udsendte regnskaber, hvorfor regnskaberne kunne anses for godkendte.

Ad dagsordenens pkt. 4 - Fastsættelse af kontingent og indskud - Bestyrelsen foreslår uændret indskud kr. 500 og kontingent kr. 900 halvårligt

Forslaget blev enstemmigt godkendt.

Ad dagsordenens pkt. 5 – Valg til bestyrelse

Ifølge Kapelmesterforeningens vedtægter afgår Peder Kragerup og Jesper Grove Jørgensen fra bestyrelsen, men er villige til genvalg.

Det blev enstemmigt vedtaget med akklamation, at Peder Kragerup og Jesper Grove Jørgensen fortsætter på bestyrelsesposterne.

Ad dagsordenens pkt. 6 – Valg af 2 suppleanter

Som suppleanter genvalgtes Nenia Zenana og Jonas Johansen med akklamation.

Ad dagsordenens pkt. 7 – Valg af revisor

Som revisor genvalgtes Benny Jensen med akklamation.

Ad dagsordenens pkt. 8 – Eventuelt indkomne forslag fra medlemmer

Der var ikke indkommet forslag.

Ad dagsordenens pkt. 9 – Eventuelt

Der var ikke videre til behandling under punktet ”Eventuelt”.

Dirigenten konstaterede, at dagsordenen var udtømt og takkede for god ro og orden. Generalforsamlingen blev herved hævet.

KapelmesterANEKDOTESTafetten

ved Bodil Heister

Denne stafet er sendt fra Aksel Wellejus videre til Niels Borksand, som har skrevet et par oplevelser fra sit kapelmesterliv.

Niels sender stafetten videre til en anden kollega.

Vedkommende - man giver stafetten videre til - har tre måneder at overveje situationen i, indtil deadline på det næstkommende blad.

Anekdoter af Niels Borksand

Med tak har jeg modtaget stafetten fra Aksel Wellejus - en sand Nestor i foreningen - som jeg i øvrigt i min solisttid på Den jyske Opera havde den store fornøjelse at synge under i "Ungdom og Galskab".

Ved de årlige Messiaskoncerter har jeg den aftale med to trompetspillende herrer til Halleluja- koret, at de kommer ind efter den store bas-arie før tenorarien.

Det er meningen, at de skal stå, så jeg kan se dem, inden alle går løs på korsatsen.

I Virum for et par år siden kom trompetspillerne bare ikke ind. Jeg bad orkestret om at stemme, for at trække tiden lidt ud, i håb om at det kunne sætte gang i et eller andet. Der var fortsat ingen musikere, så Flemming Andersen fra kapellet måtte forlade orkestret, og gik i kælderen for at starte eftersøgningen på de to trompetister. Da han vente tilbage var det med et nik om, at nogen var på vej.

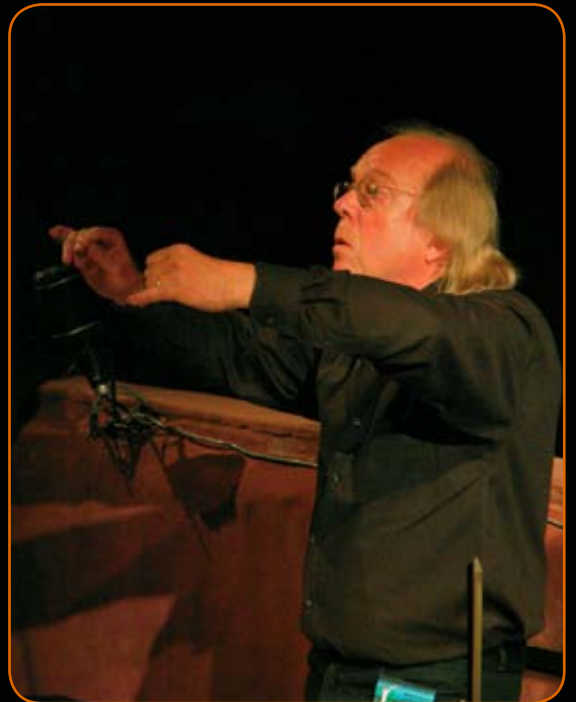
Og efter yderligere et par minutters tid, kunne man høre skridt på trappen og to gutter kom til syne med et mumlende undskyld.

Jeg kunne ikke lade være at vende mig til publikum med et Halleluja, hvilket udløste spontan applaus. Og så kunne vi endelig komme videre.

Ja, jeg ved ikke, hvad der sker i Virum. Jeg havde købt en ny sort dirigenthabit med lang jakke i Rom, da jeg ikke er den store ynder af kjole og hvidt. Jeg var kommet hjemmefra uden seler og havde glemt, at jeg havde tabt mig siden købet. Allerede i den hurtige del af Sinfoniaen begyndte det at gå galt. Jeg prøvede at knibe knæene sammen, og måtte sætte mig ned mellem satserne, for at samle op på linningen.

Jeg gjorde mig meget umage for ikke at bruge for store bevægelser.

Grit Westi på første pult opdagede, hvad jeg havde gang i af kontroverser og kvalte et latteranfald. Vi måtte opgive en hver form for øjenkontakt under resten af koncerten for at kunne bevare koncentrationen. Havde der været 20 takter mere før pausen havde jeg været "på røven".

Jeg sender stafetten videre til Marilyn Mazur